

ความสัมพันธ์ของความรู้สึกสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย
ที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

**The Relationship between Health Consciousness and Attitudes of Malaysian
Tourists towards Thai Traditional Massage Services**

กองพล ฤทธิโชติ

Kongpol Rittichot

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration**

Prince of Songkla University

2559

ชื่อสารนิพนธ์	ความสัมพันธ์ของความสำเร็จสุภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
ผู้เขียน	นายกองพล ฤทธิโชติ
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร.ปิยะนุช ปริชานนท์)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ปิยะนุช ปริชานนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ธีรศักดิ์ จินดาบถ)

.....กรรมการ
(ดร.สุนันทา เขมทานนท์)

.....
(ดร.ธนาวุธ แสงกาสนีย์)

ผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ชื่อสารนิพนธ์	ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
ผู้เขียน	นายกองพล ฤทธิโชติ
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย รวมถึงความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ระหว่างเดือนธันวาคม 2558 ถึงเดือนมีนาคม 2559 จำนวน 500 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ T – Test และ F – Test (One Way Anova) และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยการใช้อยู่สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.8 อายุระหว่าง 40 – 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.2 สถานภาพสมรสหรืออยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 71 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76 ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือห้างร้าน คิดเป็นร้อยละ 41.8 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็น 25.4 เลือกลงใจสุขภาพของตนเองด้วยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 31.6 ตัดสินใจใช้บริการนวดแผนไทยจากปัจจัยทางด้านผู้พูด เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการรับบริการ ตัวแปรด้านความใส่ใจสุขภาพอยู่ในระดับใส่ใจสุขภาพมากที่สุด และตัวแปรด้านทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ความใส่ใจสุขภาพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยภาพรวมในทิศทางเดียวกันระดับสูงและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือเมื่อนักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความใส่ใจสุขภาพของตนเองมากขึ้น จะทำให้นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยในเชิงบวกมากยิ่งขึ้นและจะส่งผลต่อพฤติกรรมในลำดับถัดไป

ดังนั้น หากผู้ประกอบการต้องการประสบความสำเร็จในธุรกิจนวดแผนไทย จึงต้องให้ความสำคัญกับพนักงานนวด เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ให้มากขึ้น และควรเปิดช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มีความหลากหลาย เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซียได้ทุกระดับ

Minor Thesis Title	The Relationship between Health Consciousness and Attitudes of Malaysian Tourists towards Thai Traditional Massage Services
Author	Mr.Kongpol Rittichot
Major Program	Business Administration
Academic Year	2015

ABSTRACT

The objectives of this research are to investigate the attitudes of Malaysian tourists towards Thai traditional massage services, their health consciousness, and the relationship between health consciousness and their attitudes towards Thai traditional massage services. The samples of this study are 500 Malaysian tourists who are traveling in Muang, Songkhla Province during December 2015 to March 2016. The data are statistically calculated for percentage, means, and standard deviations along with T and F tests and the relationship is analyzed using Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

The results reveal that the sample are 53.8 percent male, 33.2 percent aged 40 – 49 years, 71 percent married status, 76 percent bachelor's degree, 41.8 percent private sector, and 25.4 percent less than 5,000 R.M. monthly average income. They take care of themselves by exercising regularly and they decide to get Thai traditional massage services according to knowledge and skills of Thai traditional massage practitioners, tools and materials used, reasonable price and appropriate service hours the most. Their health consciousness is at a very high level, and their attitudes towards Thai traditional massage services are at a strongly agreement. The result of relationship show that their health consciousness is highly correlated with their attitudes towards Thai traditional massage services in the same direction. The statistically significant is at 0.05 levels. In conclusion, Malaysian tourists who are health consciousness at a high level would lead to their attitudes to the positive direction and it affects their actions.

Therefore, the entrepreneurs must focus on the Thai traditional massage practitioners and tools and materials used, and should always use public relation channels more in order to promote Thai traditional massage services to Malaysian tourists.

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำสารนิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีเพราะได้รับความกรุณาจาก ดร.ปิยะนุช ปริชานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาประจำสารนิพนธ์ ที่คอยให้คำแนะนำ ตรวจสอบข้อบกพร่อง และเสนอแนะแนวทางแก้ไข จนส่งผลให้การจัดทำสารนิพนธ์เล่มดังกล่าวมีความสมบูรณ์ทั้งใน ส่วนของเนื้อหา รูปแบบ และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผู้วิจัยขอขอบคุณประธานกรรมการ และกรรมการสอบสารนิพนธ์ทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาและกรุณาให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการ ปรับปรุงสารนิพนธ์เล่มนี้ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผศ.ดร.เข้มทอง สีนวงศ์สุวรรณ อาจารย์ภาควิชาภาษาและ ภาษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ สำหรับทำให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถาม ในรูปแบบภาษาอังกฤษให้มีความถูกต้องตามหลักภาษาและคงไว้ซึ่งเนื้อหาของแบบสอบถาม ที่กำหนดขึ้นในรูปแบบภาษาไทยได้อย่างครบถ้วน

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบ แบบสอบถามวิจัยในครั้งนี้ และผู้มีส่วนช่วยเหลือในการอำนวยความสะดวกให้กับผู้วิจัยในการ ลงพื้นที่จัดเก็บข้อมูลและนำเสนอข้อมูลได้เป็นอย่างดีในช่วงระยะเวลาดำเนินการวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้อง และนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจทุกท่านที่คอยสนับสนุน ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจที่ดีให้กับผู้วิจัยตลอดมา ตลอดจนเจ้าของหนังสือ รายงานทางวิชาการ วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ที่ผู้วิจัยใช้อย่างถึงในการใช้ เป็นแนวทางในการจัดทำสารนิพนธ์ให้มีความถูกต้องและทำให้เนื้อหามีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกๆ ท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กองพล ฤทธิโชติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
รายการตาราง.....	(8)
รายการภาพประกอบ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความใส่ใจสุขภาพ.....	15
2.3 ประวัติความเป็นมาของการนวดไทย.....	20
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
2.5 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย.....	28
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	29
3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง.....	29
3.2 รูปแบบการวิจัย ข้อมูลและแหล่งข้อมูล.....	30
3.3 เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	31
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	35
4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย.....	36
4.2 ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย.....	46
4.3 ทักษะคตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย.....	47
4.4 การเปรียบเทียบระดับทัศนคตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการ นวดแผนไทย จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์.....	48
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียกับ ทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทย.....	55
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	56
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	59
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย.....	62
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก (ก) แบบสอบถาม.....	68
ภาคผนวก (ข) ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	80
ประวัติผู้เขียน.....	82

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้า – ออก จังหวัดสงขลา	1
4.1	ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย.....	36
4.2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย.....	46
4.3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ที่มีต่อบริการนวดแผนไทย.....	47
4.4	การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามเพศ.....	48
4.5	การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามช่วงอายุ.....	49
4.6	การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามช่วงอายุ โดยการเปรียบเทียบรายคู่.....	49
4.7	การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามสถานภาพ.....	50
4.8	การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามสถานภาพ โดยการเปรียบเทียบรายคู่.....	51
4.9	การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	51
4.10	การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยการเปรียบเทียบรายคู่.....	52
4.11	การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามอาชีพ.....	52
4.12	การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามอาชีพ โดยการเปรียบเทียบรายคู่.....	53
4.13	การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	53

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการ นวดแผนไทย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการเปรียบเทียบรายคู่.....	54
4.15	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยว มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย.....	55

ภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	องค์ประกอบของทัศนคติ.....	9
2.2	องค์ประกอบของความใส่ใจ.....	18
2.3	กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย.....	28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา มีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวมาเลเซียและอินโดนีเซีย ซึ่งถือได้ว่าเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สำคัญและมีบทบาทในการนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ และยิ่งไปกว่านั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการกระจายรายได้ กระตุ้นการผลิต การจ้างงาน และสร้างอาชีพ จากข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา พบว่า มีแนวโน้มนักท่องเที่ยวมาเลเซียเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทางสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา ได้นำส่งข้อมูลสรุปสถิตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้าออกตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาในระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนตุลาคม 2558 ดังนี้

สัญชาติ	ระยะเวลา	เดินทาง (เข้า)	เดินทาง (ออก)
มาเลเซีย	มกราคม	142,141	136,633
	กุมภาพันธ์	152,916	160,425
	มีนาคม	147,856	152,404
	เมษายน	150,923	143,404
	พฤษภาคม	165,306	157,689
	มิถุนายน	161,087	161,864
	กรกฎาคม	158,189	154,414
	สิงหาคม	145,351	147,766
	กันยายน	143,130	140,875
	ตุลาคม	125,633	122,912

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้า – ออก จังหวัดสงขลา

ที่มา: สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา, 2558

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลานอกจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว สงขลายังมีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถานและโบราณวัตถุ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาค้นคว้า ตลอดจนพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของจังหวัด นอกจากนี้ยังมีศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนการละเล่นและภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ จนทำให้จังหวัดสงขลามีแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้จังหวัดสงขลา ยังกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาภาคเกษตร อุตสาหกรรมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ ตัวชี้วัดที่ 4 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเชิงธุรกิจ (กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, 2558) เพื่อดำเนินการพัฒนาและเพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวไว้รองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ และสร้างศูนย์บริการต่างๆ ไว้บริการนักท่องเที่ยวอย่างครบวงจร ดังเช่น ศูนย์บริการข้อมูลข่าวสาร ศูนย์รักษาความปลอดภัยชายหาด และศูนย์บริการนวดแผนไทย เป็นต้น

การบริการนวดแผนไทยเป็นการให้บริการตามภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มาจากวัฒนธรรม ความรู้ ปรัชญา ของแต่ละท้องถิ่นจนกลายมาเป็นที่นิยม เพราะกระแสนี้ตัวต่อ การรักษาสุขภาพของมนุษย์ที่มีความใส่ใจมากขึ้น และได้เล็งเห็นถึงการบรรเทาความเครียด และอาการเจ็บป่วยที่ไม่ต้องพึ่งยา แต่ใช้วิถีธรรมชาติบำบัดและอบประคบด้วยสมุนไพร (โสมนัสสา โสมนัส, 2549) ซึ่งบริการนวดแผนไทยในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ได้รับการตอบรับจากนักท่องเที่ยวมาเลเซียเพิ่มมากขึ้น เพราะมีการให้บริการนวดแผนไทยที่หลากหลายและสามารถใช้นวดเพื่อรักษาโรคและสุขภาพได้ ไม่ว่าจะเป็นการนวดตัว นวดน้ำมัน นวดฝ่าเท้า และการนวดประคบสมุนไพร ส่งผลให้ธุรกิจประเภทดังกล่าวมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัด และมีแนวโน้มเติบโตเทียบเท่ากับจังหวัดเพื่อการท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพมหานคร จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดภูเก็ต นอกจากนี้เมื่อทิศทางการเติบโตของธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น แต่จำนวนร้านที่ให้บริการยังคงมีจำนวนจำกัด ย่อมส่งผลกระทบต่อการให้บริการนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีความต้องการนวดแผนไทย ทำให้คนในท้องถิ่นเริ่มหันมาลงทุนในธุรกิจดังกล่าวเพิ่มขึ้น เพราะเริ่มก้าวทันโอกาสและมองเห็นแนวโน้มเติบโตของธุรกิจ

นอกจากโอกาสของธุรกิจที่มองเห็นแล้ว การวิเคราะห์ทรัพยากรของธุรกิจก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักท่องเที่ยวมาเลเซียมาจากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกับคนในท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ การสัมผัสประสบการณ์เดิม ทักษะคิดหรือแม้แต่พฤติกรรมที่แสดงออก เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับ

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย” เพราะผู้วิจัยต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวแปร ระหว่าง “ความใส่ใจสุขภาพ” กับ “ทัศนคติ” เนื่องจากตัวแปรทางด้านทัศนคติช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความซับซ้อนได้ ช่วยจัดประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี เพราะมนุษย์ไม่สามารถจดจำประสบการณ์ต่างๆ ได้ทั้งหมด จึงจำเป็นต้องจัดประสบการณ์ต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่ (โปรดปราน รุ่งหิรัญ, 2543) ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการพัฒนาการให้บริการนวดแผนไทย โดยนำไปประยุกต์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์และเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งเป็นประโยชน์ให้กับผู้ที่สนใจจะเข้ามาเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ในธุรกิจด้านนี้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
2. เพื่อศึกษาความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซีย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทราบถึงความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซีย ทั้งทางด้านความคิด อารมณ์ และพฤติกรรมที่แสดงออก และทราบถึงทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และสามารถปรับปรุง พัฒนา และเพิ่มศักยภาพในการให้บริการนวดแผนไทย
2. ผลการศึกษาวิจัย สามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลและเป็นประโยชน์ทางการศึกษาให้แก่ผู้ที่สนใจได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยต้องการทราบถึงความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย โดยกำหนดขอบเขตวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษา
  - 1.1 ศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
  - 1.2 ศึกษาความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย โดยศึกษาถึงระดับของความตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพ ทั้งทางด้านความคิด อารมณ์และพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อการดูแลสุขภาพของตนเอง
  - 1.3 ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษาวิจัย กลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายน 2558 ถึงเดือนมีนาคม 2559 เป็นเวลา 7 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย หมายถึง ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญทางด้านประโยชน์หลัก ความคุ้มค่าจากการได้รับบริการ คุณสมบัติ และผลประโยชน์เพิ่มเติม และศักยภาพในการให้บริการ

ความใส่ใจสุขภาพ หมายถึง การให้ความสำคัญกับสุขภาพร่างกายและรู้จักบำรุงรักษาให้มีสุขภาพที่ดี ไม่มีโรคภัย และพร้อมที่จะทำกิจกรรมต่างๆ อยู่เสมอ โดยการบำรุงรักษาสุขภาพนั้นมีหลายแบบหลายวิธีการแล้วแต่แต่ละบุคคลจะเลือกทำหรือปฏิบัติ ดังเช่น การเลือกรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การดื่มน้ำ เป็นต้น

นวดแผนไทย หมายถึง การตรวจ การวินิจฉัยและการบำบัดโรคด้วยการกด คลึง บีบ ทูบ สับ ประคบ หรือวิธีการนวดอื่นใดตามแบบแผนของการประกอบโรคศิลปะ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของความสุขากับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ประกอบการวิจัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับความสุข
3. ประวัติความเป็นมาของการนวดไทย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถกระตุ้นการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของมนุษย์ (ธานินทร์ ชูศรี, 2552) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของความสุขกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย เป็นการศึกษาถึงความสุขของนักท่องเที่ยวมาเลเซียและทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทยในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ฉะนั้นจึงทำการทบทวนวรรณกรรม หัวข้อ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude) ซึ่งประกอบไปด้วย ความหมายของทัศนคติ ประเภทของทัศนคติ การเกิดทัศนคติ องค์ประกอบของทัศนคติ การแสดงออกของทัศนคติ การวัดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ตามรายละเอียด ดังนี้

ความหมายของทัศนคติ

Thurstone (1967, p. 119) ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึก อคติ ความคิด ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านการพูด ดังนั้น ถ้าอยากจะวัดทัศนคติเราก็สามารถวัดได้ โดยการวัดความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ทัศนคติเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้หลายอย่าง ดังเช่น สิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด เป็นต้น ความรู้สึกเหล่านี้ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

Clifford (1971, p. 214) ให้ความหมายไว้ว่า อารมณ์ที่ซับซ้อนของบุคคลในการที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆ เช่น บุคคล สถาบัน หรือเรื่องราวของสังคม

อ้อมเดือน สดมณี (2540) ให้ความหมายไว้ว่า ความเชื่อและความรู้สึกเชิงประเมินค่าของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าผ่านเข้ามาในประสบการณ์ของบุคคล ความรู้สึกเชิงประเมินค่าเห็นได้จากทางด้านบวกและด้านลบ ทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงออกในการตอบโต้สิ่งต่างๆ

Allport (อ้างถึงในรุ่งโรจน์ เป็งรักษา, 2548) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สภาวะความพร้อมทางจิตใจและความคิดในการแสดงออก ซึ่งเกิดจากประสบการณ์และเป็นตัวกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคลอื่น วัตถุ สิ่งของ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้อง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2550) ให้ความหมายไว้ว่าว่า ความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ ดังเช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ และอื่นๆ รวมทั้งท่าทางที่แสดงออกบ่งถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และอีกนัยหนึ่งทัศนคติเป็นนามธรรมและเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจและแรงขับ หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะตอบโต้ และแสดงให้ทราบถึงแนวทางการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

Shiffman & Kanuk (อ้างถึงในมานิตา จันทร์เศรษฐี, 2551) ให้ความหมายไว้ว่า ความโน้มเอียงที่บุคคลเรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยทัศนคติของบุคคล จะสะท้อนมุมมองที่มีต่อสิ่งแวดล้อม และในขณะที่เดียวกันก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของบุคคล

ในเรื่องความหมายของคำว่า “ทัศนคติ” มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายของคำว่า “ทัศนคติ” แตกต่างกันไป แต่สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปความหมายของคำว่า “ทัศนคติ” ได้ว่า “ความเชื่อและความรู้สึกส่วนบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า โดยเกิดจากการรับรู้ การเรียนรู้ และการสั่งสมประสบการณ์ของบุคคลนั้น”

ประเภทของทัศนคติ

คูกร เสรีรัตน์ (2544) ได้แบ่งประเภทของทัศนคติไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ความเชื่อ (Beliefs) คือ ความ โอนเอียงที่ทำให้ต้องยอมรับ เพราะเป็นข้อเท็จจริงและเป็นสิ่งที่มีการสนับสนุน โดยความเป็นจริง และเป็นสิ่งที่มีเหตุผลที่ถาวร แต่อาจจะไม่มีหรือ ไม่มีความสำคัญก็ได้
2. ความคิดเห็น (Opinions) คือ ความ โน้มเอียงที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของความแน่นอน ซึ่งความคิดเห็นมักจะเกี่ยวข้องกับคำถามในปัจจุบันและง่ายที่จะเปลี่ยนแปลง
3. ความรู้สึก (Feelings) คือ ความ โน้มเอียงซึ่งมีพื้นฐานมาจากอารมณ์โดยธรรมชาติของบุคคล
4. ความ โอนเอียง (Inclinations) คือ รูปแบบบางส่วนของทัศนคติเมื่อผู้บริ โภคอยู่ในสภาวะที่ตัดสินใจไม่ได้
5. ความมีอคติ (Bias) คือ ความเชื่อทางจิตใจที่ทำให้เกิดอคติหรือความเสียหายในทางตรงข้ามกับข้อเท็จจริง

การเกิดทัศนคติ

เทมสัคคี คทวณิช (2548) ได้อธิบายว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคลนั้นมีทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม สามารถจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

1. วัฒนธรรม (Culture) ทุกสังคมมีวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดแบบแผนเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อและความรู้สึกของคนในสังคมเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้คนในสังคมเดียวกันจึงมักแสดงพฤติกรรมออกมาในแนวทางเดียวกัน เช่น คนอเมริกันบางรัฐมีวัฒนธรรมในการรังเกียจในเรื่องของสีผิว จึงส่งผลให้

คนในรัฐมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อคนผิวเหลืองและผิวดำ พฤติกรรมที่แสดงออกมาจึงมักลอบทำลายทรัพย์สินและทำร้ายคนต่างสีผิวอยู่เสมอ เป็นต้น

2. ครอบครัว (Family) เป็นสถาบันทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติเป็นอย่างมาก เนื่องจากเด็กมักมีความคิดและความเชื่อที่คล้ายคลึงตามคำสั่งสอนของบิดามารดา ดังนั้น ทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ได้รับการปลูกฝังจากครอบครัวมาแล้วมักเปลี่ยนแปลงได้ยาก และพบว่าทัศนคติของพ่อแม่กับลูกจะมีความคล้ายคลึงกัน ดังเช่น พ่อแม่มีความเชื่อทางศาสนาใดศาสนาหนึ่งอย่างเคร่งครัด ลูกก็จะนับถือและปฏิบัติตามศาสนานั้นอย่างเคร่งครัดเช่นกัน

3. ประสบการณ์ (Experience) เป็นส่วนสำคัญในการเกิดทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งทางบวกและทางลบ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีอยู่เดิม ดังเช่น คนป่วยที่มีประสบการณ์จากการที่ถูกพยาบาลตวาดบ่อยๆ จึงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อพยาบาลคนนั้น เป็นต้น

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม (Social Group) ได้แก่ กลุ่มเพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น กลุ่มดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติไปในทิศทางหนึ่งทิศทางใดได้ง่าย โดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องจากความเป็นเพื่อนยอมทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม โดยเฉพาะเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันแล้ว มักมีความคิดที่คล้ายคลึงกัน

5. สื่อมวลชน (Mass Communications) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ แม้กระทั่งอินเทอร์เน็ต เป็นต้น สื่อเหล่านี้มีบทบาทสำคัญต่อการชักจูงให้บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปในทิศทางใดก็ได้ ทั้งนี้เนื่องจากสื่อมวลชนทั้งหลายจะทำหน้าที่ป้อนข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ผู้บริโภคข่าวสารมักถูกโน้มน้าวความคิดจากสื่อมวลชนได้ง่ายถ้าบุคคล ผู้รับข่าวสารขาดวิจารณญาณการรับข้อมูลที่ดีพอ

จากปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดทัศนคติ สามารถสรุปเป็นแนวคิดได้ว่า การรับรู้ การเรียนรู้ และประสบการณ์ ส่งผลให้มนุษย์เกิดทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ ดังนั้น การรับรู้ การเรียนรู้ และประสบการณ์ สามารถเกิดขึ้นจากแบบแผนทางวัฒนธรรม การเลี้ยงดูจากคนในครอบครัว ประสบการณ์ที่ผ่านมา ความสัมพันธ์ของกลุ่มสังคมมนุษย์ และชักจูงจากสื่อมวลชน

องค์ประกอบของทัศนคติ

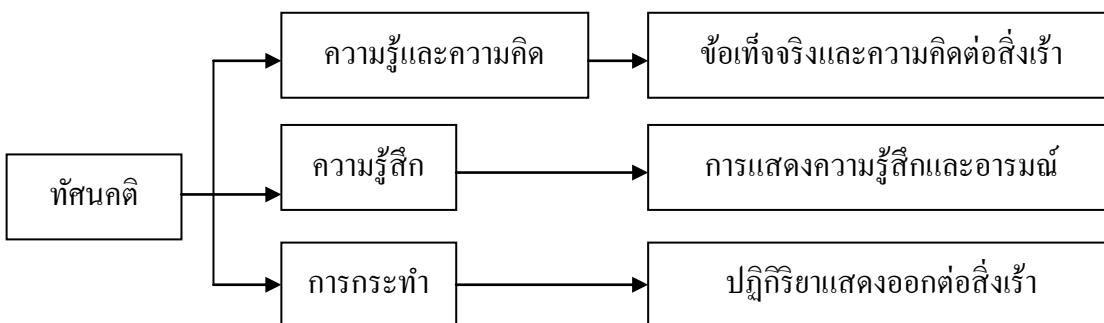
อุคม สำอางกุล (2524) ได้พิจารณาถึงส่วนประกอบของทัศนคติ สามารถแบ่งองค์ประกอบออกได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) เกิดจากการรับรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคลเกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือลบ ซึ่งก่อให้เกิดทัศนคติขึ้นถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม เราก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นเช่นกัน

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component or Feeling Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก เมื่อเราเกิดการรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางดีหรือไม่ดี เราก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น ซึ่งความรู้สึกนี้ก่อให้เกิดเจตคติในทางใดทางหนึ่ง คือ ชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากมาก ไม่เหมือนกับความจริง (Facts) ต่างๆ เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าถ้ามีเหตุผลสนับสนุนอย่างเพียงพอ

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action Tendency Component or Behavior Component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ คือ ความพร้อมหรือความโน้มเอียงล่วงหน้าที่จะกระทำหรือตอบสนอง ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากความคิด ความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกในรูปการยอมรับหรือปฏิเสธการเข้าหาหรือถอยหนี

จากองค์ประกอบดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบด้านความรู้และความคิด เกิดจากการรับรู้ ความรู้สึกเป็นผลมาจากอารมณ์ และการกระทำหรือพฤติกรรม มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ ทุกองค์ประกอบส่งผลต่อทัศนคติ เพราะทัศนคติจะแปรผันไปตามการรับรู้ต่างๆ เช่น หากรู้สึกชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็อาจส่งผลให้มีทัศนคติต่อของสิ่งนั้นไปโดยปริยาย

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของทัศนคติ (อุคม สำอางกุล, 2524)

การแสดงออกของทัศนคติ

ชานินทร์ ชูศรี (2552) ได้อธิบายว่า มนุษย์แต่ละบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มากน้อยแตกต่างกัน อาจแสดงออกให้เห็นทางคำพูดหรือพฤติกรรมเฉพาะของบุคคลนั้น โดยสามารถแบ่งการแสดงออกของทัศนคติได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ทัศนคติในเชิงบวก (Positive Attitude) หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลเลือกแสดงออกในทางที่ดี ฟังพอใจหรือในทางยอมรับ
2. ทัศนคติในเชิงลบ (Negative Attitude) หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลเลือกแสดงออกในลักษณะที่ไม่ฟังพอใจ ไม่เห็นด้วย และไม่ยอมรับ

สำหรับงานวิจัยในเรื่องความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย วิเคราะห์ลักษณะของพฤติกรรมที่นักท่องเที่ยวมาเลเซียแสดงออกของทัศนคติได้ใน 2 ลักษณะ คือ หากนักท่องเที่ยวมีความใส่ใจสุขภาพตนเอง และมีทัศนคติในเชิงบวกต่อบริการนวดแผนไทย ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการอย่างแน่นอน แต่ถ้ามีทัศนคติในทิศทางตรงกันข้าม ย่อมส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกไม่ใช้บริการนวดแผนไทยเช่นเดียวกัน

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล (ชานินทร์ ชูศรี, 2552) แต่ในบางทัศนคติต้องอาศัยเวลาในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเดวิด คทวิช (2548) ได้กล่าวไว้ว่า มีนักจิตวิทยาได้เสนอวิธีการในการเปลี่ยนทัศนคติที่มีผลต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่อสังคมไว้ ดังนี้

1. การชักจูง (Persuasion) ชักชวนหรือเกลี้ยกล่อม ทัศนคติหลายอย่างในบุคคล อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ภายหลังจากการได้รับการอธิบายให้เหตุผลและชี้แนะ โดยเฉพาะถ้าบุคคลนั้นเป็นที่ไว้วางใจหรือได้รับความศรัทธาและเชื่อถือ ยิ่งถ้าทั้งสองฝ่ายสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี จะได้รับความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติมากกว่าได้รับฟังเพียงฝ่ายเดียว

2. การเปลี่ยนกลุ่ม (Group Change) ความคิดของกลุ่มหรือสังคมทำให้บุคคลในกลุ่มคล้อยตามได้ง่าย ดังนั้น ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลเป็นรูปแบบใด อาจทำได้โดยให้บุคคลนั้นย้ายเข้าไปในกลุ่มที่มีทัศนคติตามรูปแบบนั้น

3. ล้างสมอง (Brain Washing) ลบล้างความเชื่อเก่าๆ เพื่อสร้างความเชื่อขึ้นมาใหม่ด้วยวิธีการต่างๆ โดยทั่วไปมักจะเป็นการให้ข้อมูลด้านดีกับเรื่องที่ต้องการจะเปลี่ยนทัศนคติ ขณะเดียวกันก็ให้ข้อมูลทางลบกับสิ่งที่เป็นทัศนคติเดิม วิธีการเปลี่ยนทัศนคติด้วยวิธีการล้างสมองโดยทั่วไปผู้นำประเภทเผด็จการมักนิยมนำมาใช้กับประชาชนที่ตนปกครองอยู่

4. การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) การเปลี่ยนแปลงทัศนคติโดยใช้การชักชวนให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลหันมาให้ความสนใจหรือเปลี่ยนแปลงความคิดและความเชื่อในสิ่งที่คุณต้องการ โดยทั่วไปมักนิยมใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือในการโฆษณาชวนเชื่อ ซึ่งเป็นวิธีที่ได้ผลดีมากวิธีอื่น ทั้งนี้เนื่องจากสื่อมวลชนสามารถเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการนำเสนอไปได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง อีกทั้งยังสามารถกำหนดความถี่เพื่อย้ำสิ่งที่เป็นเป้าหมายในการชวนเชื่อได้ตามความประสงค์ และเป็นวิธีที่สามารถใช้ได้กับกลุ่มชนจำนวนมากๆ

5. การให้ประสบการณ์ (Experience) การให้ประสบการณ์โดยตรงกับบุคคลในเรื่องที่ประสงค์จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้น นับว่าเป็นวิธีการที่สามารถสร้างทัศนคติใหม่ให้กับบุคคลอื่นได้ ดังเช่น ถ้าต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้ที่นิยมสูบบุหรี่ให้ไปมองบุคคลที่ป่วยเป็นโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ เป็นต้น

จากวิธีการเปลี่ยนทัศนคติข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ต้องอาศัยปัจจัยในเรื่องของเวลา การเปลี่ยนแปลงทัศนคติสามารถเกิดขึ้นได้ 5 วิธี บางวิธีสามารถเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้โดยง่าย เพราะถูกโน้มน้าวและชักชวนให้เปลี่ยน ดังเช่น การโฆษณาและการเปลี่ยนกลุ่ม เป็นต้น ดังนั้น ถ้าทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเปลี่ยนไปจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลนั้นทันที

การวัดทัศนคติ

การศึกษาในเรื่องทัศนคติ เป็นการศึกษาเชิงนามธรรม เพราะไม่สามารถจับต้องได้ ดังนั้นจึงต้องมีหลักการและวิธีการในการนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สามารถวัดปริมาณทัศนคติของบุคคลที่ต้องการศึกษาได้

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (อ้างถึงในธานินทร์ ชูศรี, 2552) ได้แบ่งการวัดทัศนคติ ออกเป็น 4 วิธี รายละเอียดดังนี้

1. สเกลจัดอันดับ (Rating Scale) เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการจัดอันดับบุคคล ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง คือ การให้บุคคลนั้นจัดอันดับตัวเองว่าจะเป็นอย่างใด การวัดทัศนคติ วิธีดังกล่าวเป็นวิธีการที่ง่ายต่อการสร้างและการใช้ โดยเฉพาะในหมู่ผู้ตอบที่สามารถตอบได้ และกล้าแสดงความคิดเห็นได้เต็มที่ มิฉะนั้นแล้วคำตอบส่วนใหญ่จะกองอยู่ในจุดกลาง เพราะคนทั่วไปไม่นิยมแสดงออกซึ่งความรุนแรง

2. ลิเคิทสเกล (Likert Scale) เป็นวิธีการที่รู้จักแพร่หลายและง่ายต่อการวัด เพราะกระบวนการไม่ซับซ้อน การวัดทัศนคติแบบลิเคิทเริ่มด้วยการรวบรวมหรือเรียบเรียงข้อความ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ต้องการจะศึกษา ข้อความแต่ละข้อจะมีทางเลือกให้ตอบได้ 5 ทาง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง สำหรับการให้คะแนน

2.1 ถ้าข้อมูลมีลักษณะเป็นบวกให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

2.2 ถ้าข้อมูลมีลักษณะเป็นลบให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

3. เทอส์โตน (Thurstone) เป็นวิธีการวัดแบบมาตรอันตรภาคเท่ากันตามปรากฏ (Equal – Appearing Interval Scale) มีวิธีการสร้างดังนี้

3.1 รวบรวมข้อความที่แสดงทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการวัดทัศนคติมากที่สุด สิ่งที่ต้องพิจารณาในการเลือกข้อความ คือ

- 1) เป็นข้อความที่แสดงความเห็น ไม่ใช่ข้อเท็จจริง
- 2) เป็นข้อความกะทัดรัด ใช้ภาษาเข้าใจง่าย
- 3) เป็นประโยชน์ธรรมดาหรือธรรมดาๆ ไม่ใช่ธรรมดาๆ
- 4) เป็นข้อความที่ชัดเจน มีความคิดเดียวและตรงเป้าหมายกับเรื่องที่ต้องการจะวัด

3.2 จัดเวลาข้อความให้มีจำนวนมากกว่า 100 ข้อความขึ้นไป

3.3 พิมพ์ข้อความลงในบัตร ข้อละ 1 บัตร

3.4 ให้ผู้ตัดสินประมาณ 22 – 300 คน ลงความเห็นตัดสินเลือกข้อความแต่ละบัตรหรือเลือกขีดตอบในกระดาษ โดยให้คะแนนในข้อความตั้งแต่ 1 – 11 คะแนน

3.5 นำคะแนนจากผู้ตัดสินมาหาค่าประจำข้อ (Scale Value) ของแต่ละข้อความ โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6 คัดเลือกข้อความสุดท้าย โดยมีเกณฑ์ในการเลือก ดังนี้

- 1) ให้มีค่าประจำข้อครบทั้ง 11 ระดับ คือ มีตั้งแต่ 1 – 11
- 2) แต่ละข้อควรมีค่าเบี่ยงเบนเป็นควอไทล์น้อยๆ กล่าวคือ ค่า Q ไม่ควรเกิน 1.67
- 3) อาจตรวจสอบค่าประจำข้อ โดยวิธีให้กลุ่มอื่นพิจารณาตัดสินเหมือนกลุ่มแรก แล้วดูว่าค่าประจำข้อเปลี่ยนไปหรือไม่ ถ้าไม่เปลี่ยนไปแสดงว่าใช้ได้
- 4) ถ้าหากมีข้อความที่มีประจำข้อเท่ากัน ก็คัดเลือกเอาข้อที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำกว่า
- 5) ข้อความที่คัดเลือกมาจะมากกว่า 11 ข้อก็ได้ เพียงแต่ให้ข้อต่างๆ มีค่าประจำข้อที่ห่างกันเป็นช่วงๆ ช่วงละเท่าๆ กัน จากค่าที่สูงสุดถึงสูงที่สุด

3.7 การนำข้อความที่เลือกแล้วมาเรียงอย่างสุ่มให้กลุ่มตัวอย่างตอบเพียงว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความใดเท่านั้น ไม่ต้องระบุความคิดเห็น

3.8 นำเอาค่าประจำข้อที่กลุ่มตัวอย่างเลือกมารวมกันทั้งหมด แล้วหาค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างนั้น

4. กัตต์แมน (Guttman) เป็นวิธีการวัดทัศนคติของกัตต์แมน ใช้วิธีที่เรียกว่า Scalogram Analysis มีวิธีสร้างโดยการตั้งคำถามในแบบวัดชนิดนี้จะเป็นคำถามเดียว ไม่ซับซ้อน และมีคำตอบให้ตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ (Yes/No) ถ้าตอบรับข้อความใดข้อความหนึ่งจะใช้เป็นเครื่องทำนายคำตอบข้ออื่นของผู้ตอบด้วย เนื่องจากคำตอบแต่ละข้อมีความเกี่ยวข้องกัน

สำหรับการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย” ผู้วิจัยเลือกกำหนดแบบสอบถามโดยใช้การวัดทัศนคติแบบ Likert Scale เพราะง่ายต่อการวัดและไม่มีกระบวนการอะไรมากมาย โดยแบ่งทางเลือกให้ตอบได้ 5 ทาง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีความกว้างของอันตรภาคชั้นอยู่ที่ 0.8 เพื่อใช้ในการแปลผลข้อมูลของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้นำความรู้เรื่ององค์ประกอบของทัศนคติ การแสดงออกของทัศนคติ และการวัดทัศนคติ ในการนำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดแบบสอบถาม โดยใช้แนวคิดของอูดม ส้าอังก์กุล (2524) ที่ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรม เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

1. ทัศนคติด้านความเข้าใจที่มีต่อบริการนวดแผนไทย หมายถึง ทัศนะหรือ เจตคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อความเข้าใจในข้อเท็จจริง รายละเอียด องค์ประกอบ วิธีการและแนวทางในการให้บริการ รวมถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการให้บริการนวดแผนไทย

2. ทัศนคติด้านความรู้สึกที่มีต่อบริการนวดแผนไทย หมายถึง ทัศนะหรือเจตคติที่มีต่ออารมณ์ ความรู้สึกของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

3. ทัศนคติด้านพฤติกรรมที่มีต่อบริการนวดแผนไทย หมายถึง ทัศนะหรือเจตคติที่มีต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมและการตัดสินใจในการใช้บริการนวดแผนไทย

แนวคิดเกี่ยวกับความใส่ใจสุขภาพ

ในปัจจุบันการดูแลสุขภาพของมนุษย์มีค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น อ้างอิงข้อมูลผ่านสื่อและงานเขียนทางวิชาการจำนวนมาก (Kraft & Goodell, 1993) ดังนั้น ผู้บริโภคจึงหันกลับมาดูแลสุขภาพของตนเองตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อป้องกันปัญหาทางด้านสุขภาพที่อาจตามมาในภายหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอันตรายที่แฝงตัวมากับผลิตภัณฑ์เพื่อการอุปโภคบริโภค สำหรับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์และบริการ ผู้บริโภคจะคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการและความคุ้มค่าในการใช้บริการ ซึ่งรวมเรียกว่า “ความใส่ใจสุขภาพ” (Health Consciousness) ซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกัน (Preventive Healthcare Behavior) (Jayanti & Burns, 1998) สำหรับงานวิจัยในเรื่องของความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงระดับของความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย จึงทำการทบทวนวรรณกรรม หัวข้อ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความใส่ใจในเรื่องของสุขภาพ (Health Consciousness) ซึ่งประกอบไปด้วย ความหมายของความใส่ใจสุขภาพ ปัจจัยและองค์ประกอบที่มีผลต่อระดับของความใส่ใจสุขภาพ ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความใส่ใจสุขภาพ และการวัดระดับของความใส่ใจสุขภาพ ดังนี้

ความหมายของความใส่ใจสุขภาพ

Kraft & Goodell (1993) ระบุว่า ความใส่ใจสุขภาพของบุคคลเป็นสิ่งที่แสดงถึงคุณภาพของชีวิต โดยบุคคลจะมีการแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพของตนเองอย่างชัดเจน ซึ่งแสดงถึงแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ หากบุคคลไม่ตระหนักหรือไม่ใส่ใจในสุขภาพของตนเองจะแสดงพฤติกรรมที่ตรงกันข้าม (Jayanti & Burns, 1998) ทั้งนี้ปัจจุบันพบว่า ผู้บริโภคมีการรับรู้ความเล็งต่อสุขภาพตนเองของการซื้อผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อการบริโภคและเริ่มสูญเสียความเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์อาหารที่มีกระบวนการผลิตแบบดั้งเดิม (Chen, 2009)

Jayanti & Burns (1998) ให้ความหมายไว้ว่า ระดับของการตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพในการดำรงชีวิตประจำวัน

Schifferstein & Oude Ophuis (1998) ให้ความหมายไว้ว่า แรงกระตุ้นจากภายในตัวของแต่ละบุคคลและสะท้อนออกมาทางความคิดและทางร่างกาย

Mendez (2003) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระดับการให้ความสำคัญต่อสุขภาพ ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นจากภายในของแต่ละบุคคลและสะท้อนออกมาทางความคิดและร่างกาย

จึงกล่าวได้ว่า “ความใส่ใจสุขภาพ” คือ ระดับของความตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง โดยเกิดจากแรงกระตุ้นภายในของแต่ละบุคคล แล้วสะท้อนออกมาทั้งทางด้านความคิดและพฤติกรรมเพื่อแสดงออกในการดูแลสุขภาพของตนเอง

ปัจจัยและองค์ประกอบที่มีผลต่อระดับของความใส่ใจสุขภาพ

สกลิต วงศ์สุวรรณ (2525) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความใส่ใจสุขภาพ สามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ๆ คือ ลักษณะของสิ่งเร้า และลักษณะที่บุคคลสามารถรับรู้ ซึ่งลักษณะของสิ่งเร้าหรือคุณสมบัติเฉพาะของสิ่งเร้านั้นเป็นปัจจัยภายนอกที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะรับรู้อันจะนำไปสู่ความใส่ใจสุขภาพ และลักษณะของบุคคลที่รับรู้จะเกิดความตระหนักในเรื่องของสุขภาพมากน้อยแค่ไหน ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ด้าน ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านกายภาพ ได้แก่ สมรรถนะของอวัยวะรับสัมผัสทั้ง 5
2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความรู้และประสบการณ์เดิม การสังเกต พิจารณา ความสนใจ การเห็นคุณค่า ความตั้งใจ ความพร้อมที่จะรับรู้ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวนี้มีอิทธิพลทำให้บุคคลเกิดความใส่ใจสุขภาพแตกต่างกัน

Bleckler (อ้างถึงใน วิทยุญญกรณ์ เพ็ญภินันท์, 2544) ได้กล่าวไว้ว่าความใส่ใจสุขภาพเกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้า ดังเช่น บุคคล สถานการณ์ กลุ่มบุคคลและสิ่งต่างๆ ที่โน้มเอียงหรือที่จะตอบสนองในทางบวกหรือทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจหรือพุทธิปัญญา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาหรือข้อเท็จจริง ซึ่งจะเริ่มต้นจากระดับง่ายและมีการพัฒนามากขึ้นตามลำดับ
2. อารมณ์ความรู้สึก หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม ความตระหนักชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี พอใจและไม่พอใจ และเป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่างๆ

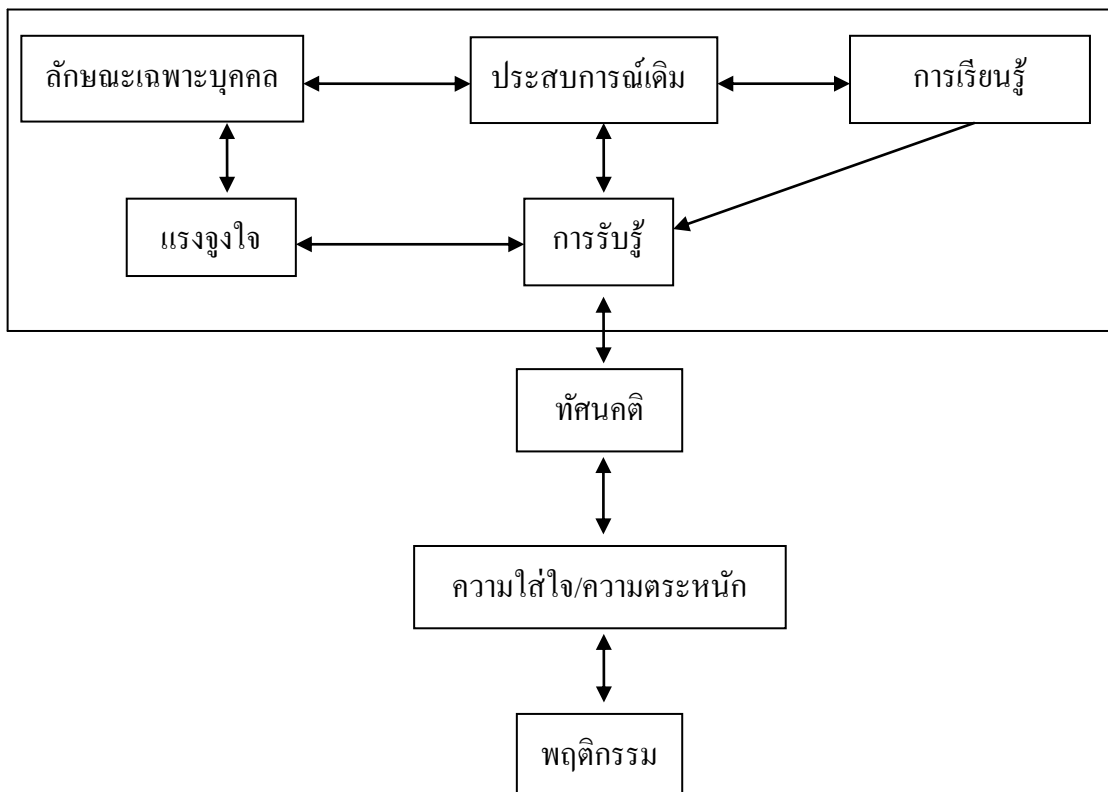
3. พฤติกรรมหรือแนวโน้มของการกระทำ หมายถึง ผลมาจากความคิดที่เกิดขึ้น เป็นการแสดงออกทางวาจา ท่าทาง และแสดงความรู้สึกออกมาในรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลให้แสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งเร้า ซึ่งการกระทำเหล่านั้นสามารถสังเกตได้

สิ่งจูงใจสำคัญที่ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมในเรื่องของสุขภาพแตกต่างกัน คือ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องสุขภาพ เพราะความรู้จะเป็นสิ่งเร้าให้พฤติกรรมของบุคคลแสดงออกมา ซึ่งสำหรับความรู้ในเรื่องของสุขภาพจะเป็นการให้คุณค่าในการดูแลสุขภาพตนเองโดยตัดสินใจเลือกกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotion) และต้องทำให้สุขภาพเป็นประเด็นที่สร้างให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายและทุกคนเข้าถึงความเข้าใจเดียวกัน (สมบัติ เทศกุล, 2548)

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาระดับความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยว มาเลเซียตามแนวคิดของเบรคเลอร์ โดยแบ่งความใส่ใจสุขภาพออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจหรือพุทธิปัญญา อารมณ์ความรู้สึกและพฤติกรรมหรือแนวโน้มของการกระทำ

ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความใส่ใจสุขภาพ

ความใส่ใจสุขภาพเกิดจากการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งยอมรับหรือรับรู้ว่าคุณภาพเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับเขา หรือแสดงว่าเขามีค่านิยมทางด้านสุขภาพอย่างไรอย่างหนึ่ง ซึ่งทัศนคติและค่านิยมจะนำไปสู่การทำปฏิกิริยาหรือพฤติกรรมทางด้านสุขภาพที่แตกต่างกัน โดยเป็นผลจากลักษณะท่าทางหรืออุปนิสัย (Personality Characteristic) ที่สืบเนื่องมาจากความต้องการหรือสิ่งจูงใจต่างๆ นับตั้งแต่ความต้องการด้านร่างกายจนถึงความต้องการด้านจิตใจกับข้อมูลที่เก็บสะสมหรือประสบการณ์ในอดีต ซึ่งเป็นที่บุคคลได้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่ผ่านไป โดยอาจจะเป็นในรูปแบบของข่าวสารหรือข้อมูล หรือแม้แต่การได้เคยทำหรือมีประสบการณ์ด้วยตนเอง และได้เก็บเอาไว้เป็นความรู้เพื่อใช้ในการแยกแยะพิจารณาและปฏิบัติต่อตัวกระตุ้นต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

รูปภาพที่ 2.2 องค์ประกอบของความใส่ใจ (Eagle, Kollat, and Backwell, 1968)

การวัดระดับของความใส่ใจสุขภาพ

การใส่ใจสุขภาพ (Health Consciousness) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกและการสำนึกถึงความใส่ใจสุขภาพ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับด้านความรู้สึกด้านอารมณ์ และด้านแนวโน้มที่จะกระทำ ดังนั้น การที่จะวัดระดับของความใส่ใจสุขภาพหรือการประเมินจึงต้องมีหลักการและวิธีการ ตลอดจนเทคนิคเฉพาะจึงจะสามารถวัดความรู้และอารมณ์ดังกล่าวให้ออกมาที่ตรงและเชื่อถือได้ (นริศ ทวีสุข, 2541)

Fenigstein et.Al. (อ้างถึงในเดือนเพ็ญ ทองน่วม, 2534) ได้พัฒนาแบบสอบถามโดยใช้ชื่อว่า “มาตรวัดความรู้ตัว” (Self – Consciousness Scale) เพื่อแยกแยะกลุ่มคนที่มักจะชอบหรือมีลักษณะมุ่งตนเองอยู่ตลอดเวลาออกจากสภาวะการตระหนักและใส่ใจในตนเองแบบชั่วคราว สามารถแยกขอบเขตออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การใส่ใจในตนเอง หมายถึง การมุ่งตนเองที่ถูกเหนี่ยวนำจากภายนอก
2. ความรู้ตัว หมายถึง ความชอบ มุ่งความสนใจไปที่ตนเองเป็นปกติวิสัย

ชวาล แพรรัตนกุล (2526) ได้กล่าวไว้ว่า ความใส่ใจสุขภาพเป็นระดับของความตระหนักในเรื่องของสุขภาพ ซึ่งเป็นความรู้สึกว่ามีสิ่งนั้นอยู่ จำแนกการรับรู้เพราะเป็นพฤติกรรมที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับความรู้สึกและอารมณ์ ดังนั้นการที่จะทำการวัดและประเมินต้องมีหลักการและวิธีการดังนี้

1. วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) อาจเป็นการสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างแน่นอน (Structure Interview) หรืออาจเป็นแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview)
2. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)
3. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)
4. มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความใส่ใจสุขภาพเป็นระดับของความตระหนักและใส่ใจในเรื่องของสุขภาพ โดยเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้สึก ความคิดเห็น ความสำนึก และเป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองได้โดยอาศัยเวลา เหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อม ผู้วิจัยเลือกกำหนดแบบสอบถามโดยใช้การวัดระดับความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียแบบ Likert Scale โดยแบ่งทางเลือกให้ตอบได้ 5 ทาง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีความกว้างของอันตรภาคชั้นอยู่ที่ 0.8 เพื่อใช้ในการแปลผลข้อมูลของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้นำความรู้เรื่องปัจจัยและองค์ประกอบที่มีผลต่อความใส่ใจในเรื่องของสุขภาพ ขั้นตอนและกระบวนการเกิด ความใส่ใจสุขภาพ และการวัดระดับของความใส่ใจสุขภาพ ในการนำมาประยุกต์ใช้สำหรับกำหนดแบบสอบถาม โดยใช้แนวคิดของเบรคเลอร์ (Bleckler) ที่ว่า ความใส่ใจสุขภาพเกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้าและเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ เป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสุขภาพ ซึ่งส่งผลต่อระดับความใส่ใจสุขภาพของบุคคล
2. อารมณ์ความรู้สึก เป็นลักษณะทางอารมณ์ความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม และความตระหนัก และเป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่างๆ ทำให้ระดับของความใส่ใจสุขภาพของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน
3. พฤติกรรมหรือแนวโน้มของการกระทำ อันเป็นผลมาจากความคิดแล้ว แสดงออกทางวาจา ทำทาง และแสดงความรู้สึกออกมาในรูปแบบพฤติกรรมของบุคคล

ประวัติความเป็นมาของนวดไทย

สุพร อิศระไพบูรณ์ (2532) ได้อธิบายถึงการนวดไทย การนวดเพื่อสุขภาพและรักษาโรค การเตรียมการนวด และการใช้อวัยวะที่ใช้ขนาด ไว้ดังนี้

การนวดไทย

เป็นวิธีการบำบัดและรักษาโรคของไทยที่มีมาตั้งแต่เดิม เชื่อว่าได้เริ่มต้นมาจากความพยายามในการบรรเทาอาการปวดเมื่อย ฟกช้ำ ด้วยการสัมผัสจับต้องหรือกดบริเวณที่เจ็บเพื่อช่วยเหลือตนเอง และสะสมประสบการณ์มาเป็นการนวด โดยเริ่มจากการนวดตนเองมีการนำท่าฤๅษีคัตตนมาใช้ในการบริหารร่างกายและแก้ไขอาการต่างๆ ซึ่งท่าฤๅษีคัตตนนี้ก็มีกรนวดด้วยตนเองประกอบอยู่ด้วย ดังนั้น เมื่อเจ็บป่วยอยู่ในตำแหน่งที่ไม่สะดวกต่อการนวดด้วยตนเองจำเป็นต้องอาศัยคนอื่นให้ช่วยนวด จึงได้พัฒนามาเป็นการนวดเพื่อช่วยเหลือกันเองภายในครอบครัว และการกระจายกว้างขวางออกไปในชุมชน นอกจากนี้ในค่ายมวยซึ่งมักเกิดอุบัติเหตุจากการต่อสู้ เช่น แขนหลุด เคล็ด ขัดขอก จึงต้องมีการบำบัดขั้นต้นด้วยการจับ ถัดดึง เพื่อให้เข้าที่ ทำให้ได้เรียนรู้สืบทอดกันมาและพัฒนาเป็นท่าต่างๆ ที่เหมาะสม และใช้แรงกดที่พอเหมาะในการบำบัดรักษาตราบมาจนถึงปัจจุบัน

การนวดเพื่อสุขภาพและการนวดเพื่อรักษาโรค

การนวดเพื่อสุขภาพเป็นการนวดกล้ามเนื้อและเส้นเอ็นเพื่อช่วยบรรเทาอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย ช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต ทำให้ร่างกายสดชื่น ผิวพรรณสดใส จิตใจเบิกบาน เพราะได้ผ่อนคลายความตึงเครียด การนวดจึงช่วยป้องกันอาการปวดศีรษะจากความเครียดทางร่างกายได้อีกทางหนึ่งด้วย ส่วนการนวดเพื่อการรักษาโรคเป็นการนวดเพื่อบรรเทาอาการบวม ช้ำ ของกล้ามเนื้อที่ถูกกระแทกหรือใช้งานหนัก นอกจากนี้การนวดยังสามารถรักษาโรคและอาการผิดปกติในร่างกายที่ร้ายแรง สุขภาพที่ทรุดโทรมหายได้ เช่น โรคอัมพฤกษ์ อัมพาต ลิ่นชา เสียงแจ่มชัดไม่ชัด เป็นต้น

การเตรียมการนวด

การเตรียมการนวดควรคำนึงถึงผู้นวด ผู้มานวด สถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการนวดทั้งหมด ผู้นวดต้องมีสุขภาพดี เสื้อผ้าที่สวมต้องสะอาดและทำให้มีความคล่องตัว ไม่กระชับแน่นหรือหลวมจนเกินไป เล็บมือต้องสั้น สะอาด ผู้มานวดต้องไม่มีไข้ แต่งกายหลวมๆ ในการนวด อาจมีการใช้แป้ง น้ำมัน หรือครีมทาตามบริเวณต่างๆ ของร่างกายเพื่อลดการเสียดสี ทำให้ผิวลื่น แต่ถ้าใช้แป้ง น้ำมัน หรือครีม ผู้มานวดต้องเปิดส่วนที่จะนวดให้แห้งผก และหลังจากการนวดผู้มานวดที่ใช้แป้งและน้ำมันทาร่างกายจะต้องเช็ดออกด้วย ในการนวดเพียงบางจุดเพื่อบรรเทาอาการเจ็บปวดหรือเป็นการนวดบริเวณแขน ขา สถานที่ที่จะนวดจะเป็นที่ใดก็ได้ที่สะดวกและถ้าเป็นการนวดร่างกายตามขั้นตอน เวลานวดจะต้องนวดในห้องที่มีฉนวนอากาศถ่ายเทได้สะดวกและเงียบ เพื่อช่วยให้ผู้มานวดรู้สึกสบายและกล้ามเนื้อผ่อนคลาย และผู้นวดจะมีสมาธิในการนวด

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า สิ่งสำคัญในการเตรียมการนวด ประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ พนักงานและการบริการ อุปกรณ์และเครื่องมือ และสถานที่ในการให้บริการนวดแผนไทย

อวัยวะที่ใช้ในการนวด

อวัยวะที่ใช้ในการนวด สามารถใช้ส่วนต่างๆ ของร่างกายนวดได้หลายอย่าง ดังนี้

1. การใช้นิ้วหัวแม่มือ ผู้นวดต้องใช้ส่วนที่เป็นเนินนิ้วนวดไม่ใช่ปลายนิ้ว วางนิ้วทั้งหมดลงบริเวณที่จะนวดเพื่อช่วยพยุงน้ำหนักตัวของผู้นวดไว้ ส่วนใหญ่จุดที่จะนวดมักเป็นแอ่งหรือร่องที่เข้ากันได้ดีกับนิ้วหัวแม่มือ แต่การใช้นิ้วหัวแม่มืออยู่ตลอดเวลาจะทำให้ผู้นวดหมดกำลังและเหนื่อยมาก ดังนั้น จึงต้องใช้อวัยวะส่วนอื่นๆ ช่วยในการนวดด้วย

2. การใช้ฝ่ามือเป็นอวัยวะที่ใช้ในการนวดได้เป็นอย่างดี แต่จะใช้นวดเฉพาะที่ได้ไม่ดีเท่านิ้วหัวแม่มือ ในการนวดจะใช้สันฝ่ามือส่วนอื่นๆ ของมือเราจะวางแนบไว้กับตัวของผู้มานวด การใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือด้านใน สำหรับผู้นวดที่มีมือยึดหยุ่นจะใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือด้านในทำการนวดได้ดีเพราะแรงกดจะอยู่ที่ข้อต่อล่างสุดของนิ้วชี้

3. การใช้ข้อศอก ผู้นวดต้องนั่งแยกเข่าออกจากกัน แล้วโน้มตัวลงต่ำ โดยพักมือข้างหนึ่งไว้บนตัวของผู้นวด ซึ่งเป็นการพยุงตัวผู้นวดไว้ไม่ก้นน้ำหนักลงบนตัวผู้มานวดมากเกินไป ข้อศอกและแขนจะต้องผ่อนคลายไม่เกร็ง มิฉะนั้นแรงกดจะมากจนทำให้เข้าได้

4. การใช้หัวเข่า การนวดด้วยหัวเข่า ควรเป็นการนวดแรงๆ ผู้นวดจะนั่งแยกเข่าแล้วใช้เข่านวดเบาๆ โดยไม่ทิ้งน้ำหนักตัวลงบนตัวผู้มานวดมากเกินไป

ประเภทและลักษณะของการนวดไทย

วิพุธ โยคะ รัตนรังษี (2545) ได้แบ่งประเภทของการนวดไทยทั่วไปมี 2 สาย ประกอบด้วย การนวดสายเชลยศักดิ์ และการนวดสายราชสำนัก และแยกรายละเอียดของลักษณะการนวด ไว้ดังต่อไปนี้

ประเภทของการนวดทั่วไป

1. การนวดสายเชลยศักดิ์

การนวดที่เน้นการช่วยเหลือกันเองในครอบครัวหรือในชุมชน เช่น สามีนวดให้ภรรยา ลูกนวดให้พ่อแม่ ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สร้างความใกล้ชิด เอาใจซึ่งกันและกัน การนวดสายนี้ไม่เพียงแต่ใช้มือเท่านั้น แต่ยังใช้อวัยวะส่วนอื่นๆ ดังเช่น ข้อศอก ท่อนแขน สันเท้า หรือการนวดกดตัวของผู้ป่วย ซึ่งเป็นการผ่อนแรงของผู้นวด

2. การนวดสายราชสำนัก

การนวดไทยที่ใช้ในพระราชวัง ดังนั้นท่าต่างๆ ในการนวด จึงได้รับการพัฒนาให้สวยงามและมักนวดด้วยนิ้วมือเท่านั้น เพื่อให้สามารถควบคุมน้ำหนักในการนวดไม่ให้มากเกินไป และเป็นที่ยอมรับต่อพระมหากษัตริย์ และพระราชวงศ์ จนมีคำกล่าวว่า “แม้เพียงลมหายใจก็ไม่ให้แตะต้องพระวรกาย” โดยมีองศาการนวดที่ไม่ประชิดตัวมากนัก และจะหันหน้าไปจากพระวรกายเพื่อไม่ให้หายใจรดพระองค์ ซึ่งการนวดไทยแบบสายราชสำนักเป็นที่นิยมและยอมรับมากในสมัยโบราณ ผู้นวดจะเป็นผู้ใต้ใกล้ชิดและเป็นที่ยอมรับของพระมหากษัตริย์ จนได้รับการแต่งตั้งให้มีกรมหมอนวดซ้าย และหมอนวดขวา ทำให้หมอนวดอยู่ในตำแหน่งที่สูงได้

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า การนวดไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท โดยแบ่งตามลักษณะการนวดและบุคคลที่เข้ารับการนวด ในกรณีที่นวดเพื่อครอบครัวหรือในชุมชน จะใช้วิธีะหลายส่วนเพื่อนวด ไม่ว่าจะเป็นมือ ศอก และท่อนแขน แต่สำหรับการนวดเพื่อพระมหากษัตริย์และพระราชวงศ์จะใช้มือในการนวดเท่านั้น

ลักษณะการนวดไทย

การนวดแบบไทย สามารถแยกรายละเอียดลักษณะการนวด ได้ดังต่อไปนี้

1. การกด

การกดมักใช้นิ้วหัวแม่มือกดลงที่ส่วนของร่างกายเพื่อช่วยให้กล้ามเนื้อคลายตัวและให้เลือดถูกขับออกจากหลอดเลือด เมื่อลดแรงกดลงเลือดก็จะพุ่งออกมาเลี้ยงบริเวณนั้นมากขึ้น ทำให้ระบบไหลเวียนของเลือดทำหน้าที่ได้ดีและช่วยซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอได้รวดเร็วขึ้น ในส่วนของข้อเสียของการกด หากกดนานเกินไปหรือหนักเกินไปจะทำให้หลอดเลือดเป็นอันตราย เพราะทำให้เส้นเลือดฉีกขาด เกิดรอยช้ำเขียวที่บริเวณกด เป็นต้น

2. การคลึง

การคลึงมักใช้หัวแม่มือ นิ้วมือหรือสันมือออกแรงกดให้ลึกถึงกล้ามเนื้อให้เคลื่อนที่ไปมาหรือคลึงเป็นลักษณะของวงกลม หากคลึงแรงมากเกินไปอาจทำให้เส้นเลือดฉีกขาดหรือถ้าไปคลึงที่เส้นประสาทบางแห่ง ทำให้เกิดความรู้สึกเสียวแปลบ และทำให้เส้นประสาทอักเสบได้

3. การบีบ

การบีบเป็นการจับกล้ามเนื้อให้เต็มฝ่ามือแล้วออกแรงบีบที่กล้ามเนื้อเป็นการไหลเวียนของเลือดมายังกล้ามเนื้อและช่วยให้หายจากอาการเมื่อยล้า ข้อเสียของการบีบ เช่นเดียวกับการกด เพราะถ้าบีบนานเกินไปอาจทำให้กล้ามเนื้อช้ำเพราะเกิดการฉีกขาด

4. การดึง

การดึงเป็นการออกแรงเพื่อที่จะยืดเส้นเอ็นของกล้ามเนื้อหรือพังผืดของข้อต่อที่หดสั้นเข้าไปออก เพื่อให้ส่วนนั้นทำหน้าที่ได้ตามปกติ ในการดึงข้อต่อมักจะได้ยินเสียงลั่นในข้อ ซึ่งแสดงว่าการดึงนั้นได้ผล สำหรับกรณีที่ไม่ได้ยินเสียงก็ไม่จำเป็นต้องพยายามทำให้เกิดเสียงเสียงลั่นในข้อต่อ ต้องใช้ระยะเวลาหนึ่งให้อากาศซึมเข้าสู่ข้อต่อจึงจะทำให้เกิดเสียงได้

5. การบิด

การบิดเป็นการออกแรงเพื่อหมุนข้อต่อหรือกล้ามเนื้อ เส้นเอ็น ได้ยึดออกทางด้านขวาง ข้อเสียของการบิดคล้ายกับข้อเสียของการดึง

6. การตัด

การตัดเป็นการออกแรงเพื่อให้ข้อต่อที่ติดขัดเคลื่อนไหวได้ตามปกติ การตัดต้องออกแรงมากและค่อนข้างรุนแรง ก่อนทำการตัดควรศึกษาเปรียบเทียบช่วงการเคลื่อนไหวของข้อต่อที่จะตัดกับข้อต่อปกติ ข้อเสียของการตัดอาจทำให้กล้ามเนื้อฉีกขาดได้ ถ้าผู้ป่วยไม่ผ่อนคลายกล้ามเนื้อรอบๆ ข้อต่อนั้น ในผู้ป่วยที่เป็นอัมพาต มีกล้ามเนื้ออ่อนแรงก็ไม่ควรทำการตัด เพราะอาจทำให้ข้อต่อเคลื่อนออกจากที่เดิมหรือกรณีข้อเท้าแพลงไม่ควรทำการตัดทันที เพราะอาจทำให้มีการอักเสบและปวดมากขึ้น

7. การตบ ตี หรือการทุบ การสับ

การตบ ตี หรือการทุบ การสับ เป็นการออกแรงกระตุ้นกล้ามเนื้ออย่างเป็นจังหวะ เรามักใช้วิธีนี้กับบริเวณหลัง เพื่อช่วยอาการปวดหลัง ปวดคอ หรือช่วยขับเสมหะเวลาไอ ข้อเสียอาจทำให้กล้ามเนื้อชำรุดและบาดเจ็บได้

8. การเหยียบ

การเหยียบเป็นวิธีที่นิยมทำกัน โดยให้เด็กหรือผู้อื่นขึ้นไปเหยียบหรือเดินอยู่บนหลัง ข้อเสียของการเหยียบอาจเป็นท่าปวดที่อันตรายมาก เพราะจะทำให้กระดูกสันหลังหัก และอาจทิ่มแทงไขสันหลังทำให้เป็นอัมพาตได้ หรือทำให้เกิดอันตรายต่ออวัยวะภายใน เช่น ตับ ไต หรืออวัยวะอื่นๆ เกิดการบาดเจ็บได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในหัวข้อ “ความสัมพันธ์ของความใส่ใจ สุนัขกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย” สามารถสรุปได้ดังนี้

กฤติกา ศักดิ์มณี (2547) ได้ศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะและพฤติกรรมการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์ต่อการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา และสถานภาพการสมรส และพบว่า ตัวแปรทางด้านเพศ เป็นตัวแปรเดียวที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ยังพบว่า การเปิดรับข่าวสารของประชาชนมีความสัมพันธ์กับทักษะ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้และพฤติกรรมการนวดแผนไทย ในส่วนของความรู้เกี่ยวกับการนวดแผนไทยพบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ต่อทักษะเกี่ยวกับการนวดแผนไทยแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และจากสมมติฐานข้อสุดท้ายพบว่า ทักษะเกี่ยวกับการนวดแผนไทยไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จันทร์ประสิทธิ์ สีพาทย์และคณะ (2549) ได้ศึกษาถึงทักษะและพฤติกรรมการใช้บริการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 51 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับราชการและรัฐวิสาหกิจ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท สำหรับพฤติกรรมในการใช้บริการนวดแผนไทย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้บริการนวดเพื่อสุขภาพ เช่น เพื่อคลายความเมื่อยล้า และรักษาอาการจากโรคหรืออาการบาดเจ็บ ทราบข้อมูลของสถานบริการเพราะมีคนแนะนำและจากป้ายโฆษณา รูปแบบการนวดชอบการนวดตัวและนวดฝ่าเท้า และชอบใช้บริการห้องแอร์มากกว่าห้องธรรมดา ช่วงเวลาที่ใ้ช้อยู่ในระหว่าง 14.00 – 16.00 น. เป็นเวลา 2 ชั่วโมง สำหรับทักษะที่มีต่อการนวดแผนไทย พบว่า ทักษะที่มีต่อบริการนวดแผนไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก แยกเป็นรายข้อ ได้แก่ การนวด ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากทั้งทางด้านช่วยผ่อนคลายความเครียด ลดอาการปวดกล้ามเนื้อ ช่วยให้ระบบประสาทดีขึ้น มีเพียงด้านการนวดทำให้รู้สึกกระปรี้กระเปร่าเท่านั้นที่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือและด้านพนักงานและบริการพบว่า ทั้งหมดอยู่ในระดับมากเช่นกัน

หฤทัย บุญศิริ (2556) ได้ศึกษาในหัวข้อเรื่องความตระหนักเรื่องสุขภาพของ เจนเนอเรชันวาย ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 27 – 30 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงาน บริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มีระดับความตระหนักเรื่องสุขภาพ อยู่ในระดับมาก และมีพฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกันอยู่ในระดับปานกลาง การศึกษาความแตกต่าง ของปัจจัยส่วนบุคคลต่อระดับความตระหนักเรื่องสุขภาพของผู้บริโภคกลุ่มเจนเนอเรชันวาย พบว่า เพศ อายุ การศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับความตระหนักเรื่องสุขภาพ ต่างกัน การศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลต่อพฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกันของผู้บริโภค กลุ่มเจนเนอเรชันวาย พบว่า อายุและอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกันแตกต่างกัน และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกันกับระดับความตระหนักเรื่อง สุขภาพของผู้บริโภคกลุ่มเจนเนอเรชันวาย พบว่า พฤติกรรมดูแลสุขภาพเชิงป้องกันมีความสัมพันธ์ ไปในทิศทางเดียวกันกับระดับความตระหนักเรื่องสุขภาพ กล่าวคือ ผู้บริโภคกลุ่มเจนเนอเรชันวาย ที่มีความตระหนักเรื่องสุขภาพอยู่ในระดับมากย่อมนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพ เชิงป้องกันในระดับมากเช่นกัน

ธีระพงษ์ อาญาเมือง (2557) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่า ตนเองกับความรู้และทัศนคติของผู้รับบริการที่มีต่อการบำบัดด้วยการนวดแผนไทย พบว่า ผู้รับบริการ ร้อยละ 89.4 เห็นคุณค่าตนเองสูง ผู้รับบริการมีความรู้เฉลี่ยปานกลางก่อนไปทางมาก ร้อยละ 72.1 และมีทัศนคติเฉลี่ยดีมาก ร้อยละ 85.8 การเห็นคุณค่าตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ ความรู้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ทั้งรวมและทุกด้าน ฉะนั้นจึงควรกระตุ้นให้ผู้รับบริการเห็นคุณค่าตนเองมากขึ้น เพื่อส่งเสริมความรู้ และทัศนคติที่ดีต่อการบำบัดด้วยการนวดแผนไทย

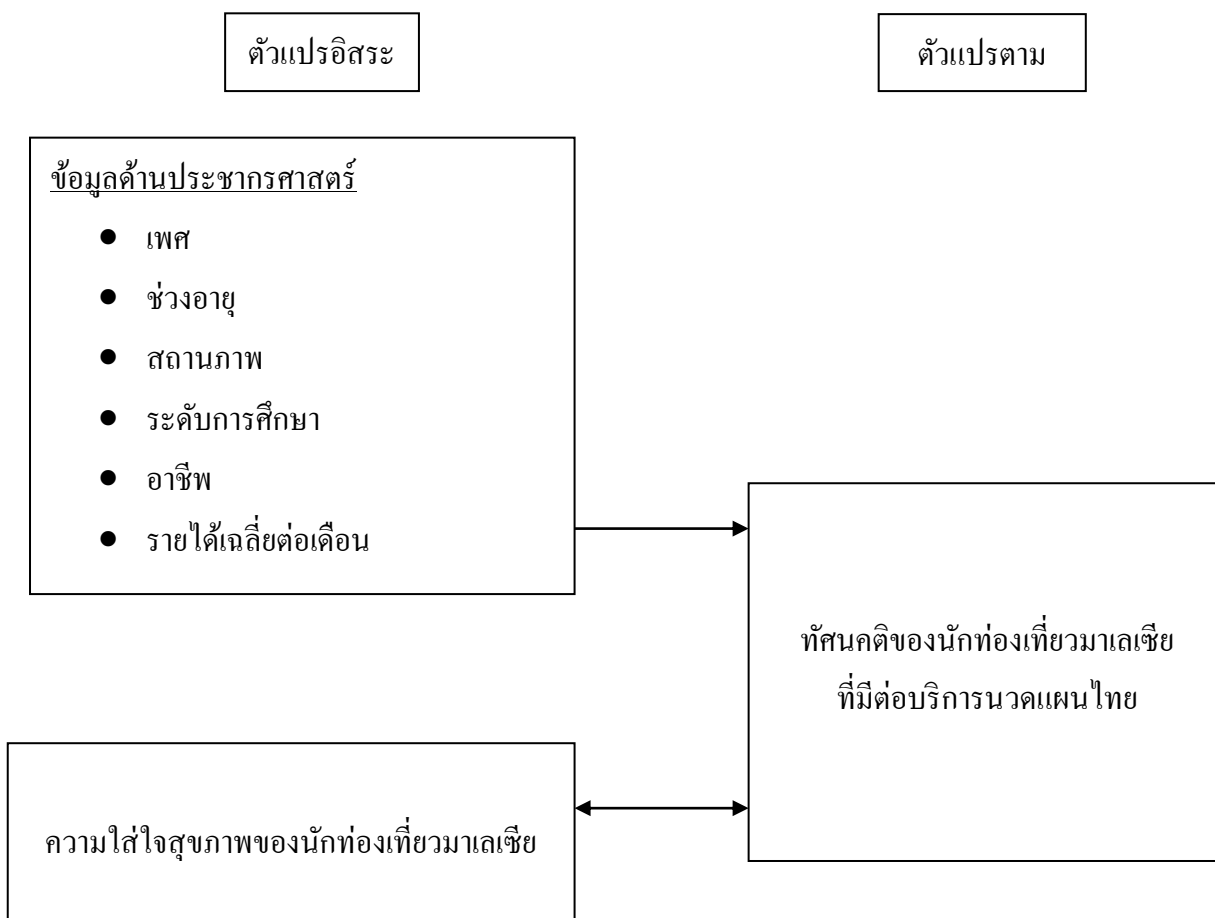
สรุปแนวคิดจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น เป็นการศึกษาวิจัยในเรื่องของความใส่ใจ สุขภาพและทัศนคติ โดยศึกษาถึงตัวแปรทางด้านความใส่ใจสุขภาพ ทัศนคติ และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งงานวิจัยที่ศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลในรูปสถิติเชิงพรรณนา โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายถึงระดับของความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติ และศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่แบบเซฟเฟ

การศึกษาวิจัยในเรื่องความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ซึ่งเป็นงานวิจัยในลักษณะของ Pearson Correlation นำเสนอโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายถึงลักษณะข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพบุคคล อาชีพ และรายได้ เป็นต้น วิเคราะห์ข้อมูลด้านความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาแสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่ออธิบายระดับของความใส่ใจสุขภาพและการวัดทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ของความสุขสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย” จากการศึกษาค้นคว้าและทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของความสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย ข้อมูลและแหล่งข้อมูล
3. เครื่องมือในการวิจัย และการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยคือ กลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้า – ออก ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา ให้ค่าจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละเดือนที่ไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้ผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาในช่วงที่ผู้วิจัยลงพื้นที่จัดเก็บข้อมูล

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการ Ad Hoc Method โดย Aeker, Kumar และ Day (2007) เสนอว่า ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาวิจัยด้านประชากรในระดับประเทศโดยมีกลุ่มย่อยจำนวนน้อยอยู่ระหว่าง 200 – 500 ตัวอย่าง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย ทั้งหมด 500 ตัวอย่าง เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อใช้ในการเลือกกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ และนำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวมาเลเซียทั้งที่เคยใช้หรือไม่เคยใช้บริการนวดแผนไทย ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 500 ชุด ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เพราะเป็นพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวมาเลเซียเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยกำหนดจุดพื้นที่ในการเก็บข้อมูลออกเป็น 7 จุดพื้นที่ ได้แก่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ธรรมชาติเมืองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ศาลหลักเมืองสงขลา โรงสีแดง (หับโห้หั้น) เจดีย์หลวงเขาดังกวนและประติมากรรมรูปปั้นนางเงือก

รูปแบบการวิจัย ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อเป็นการสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจ สุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เก็บข้อมูลด้วยการสำรวจและแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอกเอง (Self – Administered Questionnaire)

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- 2) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ได้แก่ เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ หนังสือ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้
 ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบคำตอบเดียว (Multiple Choice)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียประยุกต์ใช้คำถามด้วย 5 Points Likert – Scale ของ Jayanti & Burns (1998) และ Michaelidou & Hassan (2008) โดยให้ผู้บริโภคระบุคะแนนความคิดเห็นต่อลักษณะการเอาใจใส่สุขภาพของตนเอง ดังนี้

คะแนนของระดับความใส่ใจสุขภาพ

5	หมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึงเห็นด้วย
3	หมายถึงเฉยๆ
2	หมายถึงไม่เห็นด้วย
1	หมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ให้นักท่องเที่ยวมาเลเซียแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทยตามคำถามที่กำหนดให้ โดยมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้ (ปริยานุช อภิภูณ โยภาส, 2551)

คะแนนของระดับทัศนคติ

5	หมายถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึงเห็นด้วย
3	หมายถึงเฉยๆ
2	หมายถึงไม่เห็นด้วย
1	หมายถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในส่วนที่ 2 และ 3 แบบสอบถามมีลักษณะคำถามปลายเปิดแบบประเมินค่าความมากน้อย โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิต โดยวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผลคะแนน โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น (ยูทช ไกยวรรณ, 2550) ดังนี้

จากสูตร

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

โดยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต การแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยยึดหลักเกณฑ์ดังนี้ (ยูทช ไกยวรรณ, 2550)

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วย/ใส่ใจสุขภาพมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง เฉยๆ

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย/ใส่ใจสุขภาพน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง/ใส่ใจสุขภาพน้อยที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้างเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. สร้างแบบสอบถามขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำแบบสอบถามมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยในครั้งนี้
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดสอบค่าความเที่ยงตรงของข้อมูล (Content Validity)
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาและเข้ามาติดต่อข้อมูลการท่องเที่ยว ณ บริเวณพิพิธภัณฑ์พืชมะรังค์ จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำแบบทดสอบที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละตอนโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียอยู่ที่ 0.93 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ที่ 0.97 ดังนั้นค่าที่ได้นี้จึงมีค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยสามารถนำเครื่องมือไปใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลได้ (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2552)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ และได้ปรับปรุงแก้ไข และตรวจสอบแล้วเสร็จ ไปใช้กับนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 500 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมจัดระเบียบข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
2. การวิเคราะห์ความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยอ้างอิงสูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบ T – Test และ F – Test (One Way Anova) และหากพบว่ามีแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe'

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย กับทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทย วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) สำหรับการแปลผลจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของชูศรี วงศ์รัตน์ (2544, น. 316) แปลผล ดังนี้

1. ถ้าระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ 0.70 – 0.90) ให้ถือว่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง
2. ถ้าระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.5 (ประมาณ 0.30 – 0.70) ให้ถือว่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
3. ถ้าระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0.00 (ประมาณ 0.30 และต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ
4. ถ้าระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.00 แสดงว่าไม่มี ความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยในหัวข้อเรื่อง “ความสัมพันธ์ของความใส่ใจ
สุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย” ผู้วิจัยกำหนดการ
นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ทางสถิติสำหรับการใช้วิเคราะห์ข้อมูล
2. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ทางสถิติสำหรับการใช้วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนด
อักษรย่อและสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	ใช้แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	ใช้แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	ใช้แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	ใช้แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t
F	ใช้แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F
r	ใช้แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient)
Sig.	ใช้แทน	นัยสำคัญทางสถิติ (Significance)
*	ใช้แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1	ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย
ตอนที่ 2	ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย
ตอนที่ 3	ทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
ตอนที่ 4	การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์
ตอนที่ 5	ความสัมพันธ์ระหว่างความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียกับทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในระหว่างเดือนธันวาคม 2558 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2559 จำนวน 500 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดใช้สถิติแบบค่าความถี่และร้อยละ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

	ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	269	53.80
	หญิง	231	46.20
	รวม	500	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงอายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	3	0.60
ระหว่าง 20 – 29 ปี	122	24.40
ระหว่าง 30 – 39 ปี	139	27.80
ระหว่าง 40 – 49 ปี	166	33.20
ระหว่าง 50 – 59 ปี	59	11.80
60 ปีขึ้นไป	11	2.20
รวม	500	100.00
สถานภาพ		
โสด	138	27.60
สมรส/อยู่ด้วยกัน	355	71.00
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	7	1.40
รวม	500	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	6	1.20
ปริญญาตรี	380	76.00
สูงกว่าปริญญาตรี	114	22.80
รวม	500	100.00
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	100	20.00
พนักงานเอกชน/ห้างร้าน	209	41.80
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	189	37.80
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	2	0.40
รวม	500	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย (ต่อ)

รายได้	ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
	น้อยกว่า 5,000 R.M.	127	25.40
	5,001 – 10,000 R.M.	100	20.00
	10,001 – 15,000 R.M.	55	11.00
	15,001 – 20,000 R.M.	98	19.60
	มากกว่า 20,000 R.M.	120	24.00
	รวม	500	100.00
การพักอาศัย			
	คนเดียว	14	2.80
	บิดา – มารดา	106	21.20
	ญาติพี่น้อง	12	2.40
	สามี/ภรรยา	348	69.60
	เพื่อน	20	4.00
	รวม	500	100.00
วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว			
	ท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรรมชาติ	146	29.20
	ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	167	33.40
	ใช้บริการสุขภาพ เช่น นวดแผนไทย	149	29.80
	ประชุมสัมมนาหรือทัศนศึกษาดูงาน	38	7.60
	รวม	500	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะของการมาท่องเที่ยว		
จัดการท่องเที่ยวเอง	292	58.40
ผ่านบริษัทนำเที่ยว	208	41.60
รวม	500	100.00
การเลือกใส่ใจสุขภาพตนเอง		
อาหารและโภชนาการ	178	35.60
การออกกำลังกาย	322	64.40
รวม	500	100.00
วิธีการดูแลสุขภาพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เลือกทานแต่อาหารที่มีประโยชน์และให้คุณค่าทางโภชนาการครบถ้วน	237	23.14
อ่านส่วนประกอบบนฉลากทุกครั้งก่อนรับประทาน	139	13.58
เลือกรับประทานอาหารที่มีบรรจุกัญชาธรรมชาติ	155	15.14
ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ	324	31.64
ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะจากบทความที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	169	16.50
รวม	1,024	100.00
การใช้บริการนวดแผนไทย		
เคยใช้บริการ	420	84.00
ไม่เคยใช้บริการ	80	16.00
รวม	500	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบการนัดที่ขอใช้บริการ		
นัดตัว	132	31.40
นัดน้ำมัน	116	27.60
นัดฝ่าเท้า	136	32.40
นัดประคบสมุนไพร	36	8.60
รวม	420	100.00
เวลาที่ใช้สำหรับนัดแต่ละครั้ง		
1 ชั่วโมง	131	31.19
2 ชั่วโมง	219	52.14
3 ชั่วโมง	53	12.62
มากกว่า 3 ชั่วโมง	17	4.05
รวม	420	100.00
ช่วงเวลาที่ขอใช้บริการ		
08.00 – 10.00 น.	4	1.00
10.00 – 12.00 น.	43	10.20
12.00 – 14.00 น.	6	1.40
14.00 – 16.00 น.	75	17.90
16.00 – 18.00 น.	114	27.10
18.00 – 20.00 น.	178	42.40
รวม	420	100.00
รูปแบบสถานบริการที่ขอใช้บริการ		
ห้องธรรมดา	122	29.00
ห้องแอร์	298	71.00
รวม	420	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งต่อเดือน		
1 – 2 ครั้ง	263	62.60
3 – 4 ครั้ง	136	32.40
5 – 6 ครั้ง	15	3.60
7 ครั้งขึ้นไป	6	1.40
รวม	420	100.00
การตัดสินใจใช้บริการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ผู้ตอบมีความรู้และทักษะในการนวด	487	25.17
เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์มีความพร้อมในการให้บริการ	482	24.91
ราคาไม่แพง เหมาะสมกับระยะเวลาที่ได้รับบริการ	310	16.02
เดินทางสะดวก ใกล้ที่อยู่อาศัยหรือที่ทำงาน	176	9.10
มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง	240	12.40
มีปัญหาสุขภาพ เช่น ปวดเมื่อยตามร่างกาย	240	12.40
รวม	1,935	100.00
การรับรู้คุณประโยชน์ในการนวดแผนไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ช่วยให้ระบบไหลเวียนเลือดดีขึ้น	362	26.67
ช่วยขับของเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหลอดเลือด	292	21.52
ช่วยลดอาการปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ	473	34.86
ช่วยกระตุ้นระบบน้ำเหลืองให้ทำงานดีขึ้น	151	11.13
กระตุ้นให้ผิวหนังทำงานโดยการผลิตน้ำมันออกมาหล่อเลี้ยงผิว	79	5.82
รวม	1,357	100.00

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับข่าวสารและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนวดแผนไทย		
เคย	470	94.00
ไม่เคย	30	6.00
รวม	500	100.00
แหล่งข้อมูล		
มีคนแนะนำ	143	30.43
โฆษณาทางวิทยุ	2	0.43
ป้ายโฆษณา	43	9.15
เห็นเอง	161	34.25
โฆษณาจากแผ่นพับหรือใบปลิว	121	25.74
รวม	470	100.00

จากตารางที่ 4.1 การแสดงข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในระหว่างเดือนธันวาคม 2558 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2559 จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 500 ตัวอย่าง พบว่า

เพศของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 53.80 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 46.20

ช่วงอายุของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 40 – 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.20 รองลงมาอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.80 และช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.60

สถานภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสหรืออยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 71.00 รองลงมาคือสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 27.60 และสถานภาพหม้ายหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 1.40

ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76.00 รองลงมาศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 22.80 และศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 1.20

อาชีพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือห้างร้าน คิดเป็นร้อยละ 41.80 รองลงมาประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 37.80 และประกอบอาชีพแม่บ้านหรือพ่อบ้าน คิดเป็นร้อยละ 0.40

รายได้ของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.40 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.00 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.00

การพักอาศัยของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่พักกับสามีหรือภรรยา คิดเป็นร้อยละ 69.60 รองลงมาพักอาศัยกับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 21.20 และพักอาศัยกับญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 2.40

วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เข้ามาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 33.40 รองลงมาเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อใช้บริการสุขภาพ เช่น นวดแผนไทย คิดเป็นร้อยละ 29.80 และเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนาและทัศนศึกษาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 7.60

ลักษณะของการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เลือกจัดการท่องเที่ยวเอง คิดเป็นร้อยละ 58.40 และเลือกจัดการท่องเที่ยวผ่านบริษัทนำเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 41.60

การเลือกใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เลือกใส่ใจสุขภาพด้วยการออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 64.40 และเลือกใส่ใจสุขภาพด้วยการเลือกรับประทานอาหารและโภชนาการ คิดเป็นร้อยละ 35.60

วิธีการดูแลสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เลือกการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.64 รองลงมาคือการเลือกทานอาหารที่มีประโยชน์และให้คุณค่าทางโภชนาการครบถ้วน คิดเป็นร้อยละ 23.14 และการอ่านส่วนประกอบบนฉลากทุกครั้งก่อนรับประทาน คิดเป็นร้อยละ 13.58

การใช้บริการนวดแผนไทยของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เคยใช้บริการนวดแผนไทย คิดเป็นร้อยละ 84.00 และมีนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่ยังไม่เคยใช้บริการนวดแผนไทย คิดเป็นร้อยละ 16.00

รูปแบบการนวดที่นักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เลือกใช้บริการนวดฝ่าเท้า คิดเป็นร้อยละ 32.40 รองลงมาคือการนวดตัว คิดเป็นร้อยละ 31.40 และการนวดแบบประคบสมุนไพร คิดเป็นร้อยละ 8.60

เวลาที่ใช้นวดของนักท่องเที่ยวมาเลเซียเลือกใช้บริการนวดเป็นเวลา 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 52.14 รองลงมาคือการเลือกใช้บริการเป็นเวลา 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 31.19 และการเลือกใช้บริการที่มากกว่า 3 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 4.05

ช่วงเวลาที่ชอบใช้บริการนวดแผนไทยของนักท่องเที่ยวมาเลเซียเลือกใช้บริการในช่วงเวลาระหว่าง 18.00 – 20.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.40 รองลงมาคือการเลือกใช้บริการในช่วงเวลา 16.00 – 18.00 น. คิดเป็นร้อยละ 27.10 และการเลือกใช้บริการในช่วงเวลา 08.00 – 10.00 น. คิดเป็นร้อยละ 1.00

รูปแบบสถานบริการที่นักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เลือกใช้เป็นแบบห้องแอร์ คิดเป็นร้อยละ 71.00 และห้องธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 29.00

จำนวนครั้งต่อเดือนที่นักท่องเที่ยวมาเลเซียเลือกใช้บริการนวดแผนไทยส่วนใหญ่เลือกใช้บริการ 1 – 2 ครั้งต่อเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.60 รองลงมาเลือกใช้บริการเป็นจำนวน 3 – 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.40 และเลือกใช้บริการเป็นจำนวนมากกว่า 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.40

การตัดสินใจใช้บริการนวดแผนไทยของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่ คำนึงถึงปัจจัยทางด้านผู้นวดต้องมีความรู้และทักษะในการนวดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.17 รองลงมาคือปัจจัยทางด้านเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ต้องมีความพร้อมในการให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 24.91 และปัจจัยทางด้านการเดินทางที่สะดวก ใกล้ที่อยู่อาศัยหรือที่ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 9.10

การรับรู้คุณประโยชน์ในการใช้บริการนวดแผนไทยของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ส่วนใหญ่รับรู้ว่าการใช้บริการนวดแผนไทยสามารถช่วยลดอาการปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ คิดเป็นร้อยละ 34.86 รองลงมาคือรับรู้ว่าจะช่วยให้ระบบไหลเวียนเลือดดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 26.67 และรับรู้ว่าจะช่วยให้ผิวหนังทำงาน โดยการผลิตน้ำมันออกมาหล่อเลี้ยงผิว คิดเป็นร้อยละ 5.82

การได้รับข่าวสารและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับบริการนวดแผนไทยของนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการนวดแผนไทย คิดเป็นร้อยละ 94.00 และไม่เคยได้รับข่าวสารและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนวดแผนไทย คิดเป็นร้อยละ 6.00

แหล่งข้อมูลที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับการให้บริการนวดแผนไทยคือ การเห็นเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.25 รองลงมาคือการมีคนแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 30.43 และทางวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 0.43

ตอนที่ 2 ความใส่ใจใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านความใส่ใจใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย วิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดใช้สถิติแบบค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความใส่ใจใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

(n = 500)

ประเด็นด้านความใส่ใจใจสุขภาพ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความใส่ใจสุขภาพ
1. ท่านมักจะกังวลว่าจะมีสารเคมีอันตรายที่ปนเปื้อนในน้ำมันนวด	4.29	0.69	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
2. ท่านมีความกังวลในเรื่องของอุปกรณ์ เครื่องมือ และผู้นวดทุกครั้งที่ใช้บริการนวดแผนไทย	4.34	0.68	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
3. ท่านอ่านคุณประโยชน์ของการนวดแผนไทย บนแผ่นป้าย	4.59	0.68	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
4. ท่านอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	4.68	0.51	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
5. ท่านสนใจข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง	4.71	0.51	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
6. ท่านมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ตลอดเวลา	4.81	0.45	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด
รวม	4.57	0.43	ใส่ใจสุขภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความใส่ใจสุขภาพอยู่ในระดับใส่ใจสุขภาพมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีระดับความใส่ใจสุขภาพทุกประเด็นอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ตลอดเวลามากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.81 รองลงมานักท่องเที่ยวมาเลเซียสนใจข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 และนักท่องเที่ยวมีความกังวลว่าจะมีสารเคมีอันตรายที่ปนเปื้อนในน้ำมันนวด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.29

ตอนที่ 3   ทักษะคตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านทักษะคตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3   ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะคตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

(n = 500)

ทักษะคตินักท่องเที่ยวมาเลเซีย	$\bar{x}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
1. ในปัจจุบันนวดแผนไทยได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้น	4.16	0.76	เห็นด้วย
2. นวดแผนไทยช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสงขลา	3.92	0.78	เห็นด้วย
3. ท่านเห็นด้วยกับการดูแลสุขภาพด้วยวิธีการนวดแผนไทย	4.77	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. ท่านคิดว่านวดแผนไทยส่งผลดีต่อสุขภาพและด้านอื่นๆ	4.79	0.45	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. ท่านคำนึงถึงปัจจัยทางด้านผู้นวด อุปกรณ์และเครื่องมือ และสถานที่ในการให้บริการนวดแผนไทย	4.79	0.47	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านราคาต้องเหมาะสมกับการให้บริการนวดแผนไทย	4.79	0.46	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7. ท่านคิดว่าควรมีสถานให้บริการนวดแผนไทยรองรับเพิ่มมากขึ้น	4.68	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. ท่านคิดว่าการนวดแผนไทยเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับคนในชุมชน	4.30	0.71	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. ท่านคิดว่าอาชีพนวดแผนไทยสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ไทยให้กับคนต่างชาติ	4.35	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
10. ท่านคิดว่าควรมีการส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยให้สืบทอดต่อไป	4.67	0.65	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.52	0.44	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ได้แก่ ปัจจัยด้านราคาต้องเหมาะสมกับการให้บริการนวดแผนไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 นวดแผนไทยส่งผลดีต่อสุขภาพและด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 และการคิดว่านวดแผนไทยเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับคนในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ส่วนข้อที่มีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย ได้แก่ นวดแผนไทยได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และธุรกิจนวดแผนไทยช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย โดยการเปรียบเทียบทัศนคติจำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ดังเช่น เพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นต้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยกำหนดใช้สถิติทดสอบแบบ T – Test และ F – Test (One – Way Anova) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.4 – 4.14

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามเพศ

ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย	ชาย (269)		หญิง (231)		t	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ทัศนคติโดยภาพรวม	4.62	0.41	4.51	0.44	2.85	0.03*
รวม	4.62	0.41	4.51	0.44	2.85	0.03*

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า sig. อยู่ที่ 0.03 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยที่เพศชายมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยในเชิงบวกมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
จำแนกตามช่วงอายุ

ทัศนคติ	ต่ำกว่า 20 ปี		20 - 29		30 - 39		40 - 49		50 - 59		มากกว่า 60 ปี		F	Sig.
	(n = 3)		(n = 122)		(n = 139)		(n = 166)		(n = 59)		(n = 11)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ภาพรวม	4.07	0.67	4.35	0.55	4.55	0.42	4.59	0.38	4.65	0.28	4.50	0.31	6.48	0.00*
รวม	4.07	0.67	4.35	0.55	4.55	0.42	4.59	0.38	4.65	0.28	4.50	0.31	6.48	0.00*

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีช่วงอายุแตกต่างกันมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า sig. อยู่ที่ 0.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ช่วงอายุระหว่าง 50 - 59 ปี มีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากที่สุด รองลงมาคือช่วงอายุระหว่าง 40 - 49 ปี และช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี เมื่อการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทยจำแนกตามช่วงอายุมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามช่วงอายุ โดยการเปรียบเทียบรายคู่

ช่วงอายุ	$\bar{x}$	<20	21 - 29	30 - 39	40 - 49	50 - 59	>60
		(4.07)	(4.35)	(4.55)	(4.59)	(4.65)	(4.50)
<20	4.07	-	0.29	0.49	0.52	0.59	0.43
21 - 29	4.35	-	-	0.20*	0.23*	0.30*	0.15
30 - 39	4.55	-	-	-	0.33	0.10	-0.05
40 - 49	4.59	-	-	-	-	0.07	-0.85
50 - 59	4.65	-	-	-	-	-	-0.15
>60	4.50	-	-	-	-	-	-

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีอายุระหว่าง 21 – 29 ปี มีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีช่วงอายุระหว่าง 30 – 39 ปี ช่วงอายุระหว่าง 40 – 49 ปี และช่วงอายุระหว่าง 50 – 59 ปี ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามสถานภาพ

ทัศนคติ	โสด		สมรส อยู่ด้วยกัน		หม้าย/หย่าร้าง แยกกันอยู่		F	Sig.
	(n = 138)		(n = 355)		(n = 7)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ภาพรวม	4.39	0.57	4.57	0.37	4.73	0.26	9.48	0.00*
รวม	4.39	0.57	4.57	0.37	4.73	0.26	9.48	0.00*

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สถานภาพของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่แตกต่างกันมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า sig. อยู่ที่ 0.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถานภาพหม้าย หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จะมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกสูงสุด รองลงมาคือ สถานภาพสมรสหรืออยู่ด้วยกัน และสถานภาพโสดตามลำดับ เมื่อการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทยจำแนกตามสถานภาพมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามสถานภาพ โดยการเปรียบเทียบรายคู่

สถานภาพ	$\bar{x}$	โสด	สมรส/อยู่ด้วยกัน	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
		(4.39)	(4.57)	(4.73)
โสด	4.39	-	0.18*	0.39
สมรส/อยู่ด้วยกัน	4.57	-	-	0.16
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	4.73	-	-	-

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีสถานภาพโสดมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีสถานภาพสมรสหรืออยู่ด้วยกัน ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติ	ต่ำกว่า ปริญญาตรี (n = 6)		ปริญญาตรี (n = 380)		สูงกว่า ปริญญาตรี (n = 114)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
	ภาพรวม	4.07	0.49	4.53	0.43	4.53		
รวม	4.07	0.49	4.53	0.43	4.53	0.47	3.31	0.04*

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า sig. อยู่ที่ 0.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายระดับ พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีทัศนคติโดยภาพรวมเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวมาเลเซียที่จบการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี เมื่อการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการ
นวดแผนไทย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยการเปรียบเทียบรายคู่

ระดับการศึกษา	$\bar{x}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		(4.07)	(4.53)	(4.53)
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.07	-	0.46*	0.47*
ปริญญาตรี	4.53	-	-	0.01
สูงกว่าปริญญาตรี	4.53	-	-	-

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีระดับการศึกษาอยู่ในปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติ	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (n = 100)		พนักง.เอกชน/ ห้างร้าน (n = 209)		ธุรกิจ ส่วนตัว (n = 189)		แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (n = 2)		F	Sig.
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
	ภาพรวม	4.37	0.55	4.52	0.46	4.61	0.31	4.25		
รวม	4.37	0.55	4.52	0.46	4.61	0.31	4.25	0.35	6.91	0.00*

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า sig. อยู่ที่ 0.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายอาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่าอาชีพอื่นๆ เมื่อการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการ
 นวดแผนไทย จำแนกตามอาชีพ โดยการเปรียบเทียบรายคู่

อาชีพ	$\bar{x}$	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงานเอกชน/ ห้างร้าน	ธุรกิจส่วนตัว	แม่บ้าน/พ่อบ้าน
		(4.37)	(4.52)	(4.61)	(4.25)
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.37	-	0.15*	0.24*	-0.12
พนักงานเอกชน/ ห้างร้าน	4.52	-	-	0.08	-0.27
ธุรกิจส่วนตัว	4.61	-	-	-	-0.36
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	4.25	-	-	-	-

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่ประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวมาเลเซียที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือห้างร้านและธุรกิจส่วนตัว ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย
 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ทัศนคติ	<5,000		5,001 – 10,000		10,001 – 15,000		15,001 – 20,000		>20,000		F	Sig.
	(n = 127)		(n = 100)		(n = 55)		(n = 98)		(n = 120)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ภาพรวม	4.42	0.50	4.49	0.47	4.55	0.41	4.56	0.43	4.62	0.34	3.46	0.01*
รวม	4.42	0.50	4.49	0.47	4.55	0.41	4.56	0.43	4.62	0.34	3.46	0.01*

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า sig. อยู่ที่ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มากกว่า 20,000 บาท มีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในเชิงบวกมากกว่าระดับรายได้อื่นๆ เมื่อการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียจำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงต้องเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีการของ Scheffe' ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การแสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการเปรียบเทียบรายคู่

รายได้เฉลี่ย	$\bar{x}$	<5,000	5,001 – 10,000	10,001 – 15,000	15,001 – 20,000	>20,000
		(4.42)	(4.49)	(4.55)	(4.56)	(4.62)
<5,000	4.42	-	0.07	0.13	0.13	0.20*
5,001 – 10,000	4.49	-	-	0.06	0.07	0.13
10,001 – 15,000	4.55	-	-	-	0.01	0.07
15,001 – 20,000	4.56	-	-	-	-	0.06
>20,000	4.62	-	-	-	-	-

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท มีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

**ตอนที่ 5   ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียกับทัศนคติ
ต่อบริการนวดแผนไทย**

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15   การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

(n = 500)

ความใส่ใจสุขภาพ	ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย			
	r	Sig.	ทิศทาง ความสัมพันธ์	ระดับ ความสัมพันธ์
ทัศนคติโดยภาพรวม	0.77	0.00*	เดียวกัน	สูง
รวม	0.77	0.00*	เดียวกัน	สูง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง หมายความว่า หากนักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความใส่ใจสุขภาพของตนเองอยู่ในระดับสูงมากขึ้น จะทำให้นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยในระดับสูงมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียต่อบริการนวดแผนไทย และความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จำนวน 500 ตัวอย่าง และเลือกใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบคำตอบเดียว (Multiple Choice) ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย ประยุกต์ใช้คำถามด้วย 5 Points Likert – Scale ของ Jayanti & Burns (1998) และส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ซึ่งแบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ T – test และ F – test (One Way Anova) และสถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน โดยคำนวณค่าด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 40 – 49 ปี สถานภาพสมรสหรืออยู่ด้วยกัน จบการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชนหรือห้างร้าน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นิเวศธรรมชาติ และมีความต้องการใช้บริการสุขภาพ

เช่น บริการนวดแผนไทย โดยเลือกจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเองมากกว่าบริษัทนำทัวร์ สำหรับประเด็นทางด้านสุขภาพ นักท่องเที่ยวมาเลเซียเลือกออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอมากกว่าอาหารและโภชนาการ เมื่อพิจารณาตามปัจจัยทางด้านเพศ พบว่า เพศชายเลือกใส่ใจสุขภาพตนเองโดยการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและปฏิบัติตามข้อเสนอแนะจากบทความที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ แต่สำหรับเพศหญิงจะเลือกใส่ใจสุขภาพของตนเองโดยการดูแลเรื่องอาหารและโภชนาการ โดยคำนึงถึงคุณประโยชน์และคุณค่าทางโภชนาการที่ร่างกายควรได้รับ การเลือกรับประทานอาหารที่มีบรรจุภัณฑ์ธรรมชาติ และการอ่านส่วนประกอบบนฉลากทุกครั้งก่อนรับประทาน สำหรับการเลือกใช้บริการนวดแผนไทย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบการนวดฝ่าเท้า และการนวดตัวในห้องแอร์ ตั้งแต่เวลา 18.00 – 20.00 น. มีความถี่ในการใช้บริการ 1 – 2 ครั้งต่อเดือน และได้รับข่าวสารและประชาสัมพันธ์นวดแผนไทยจากการที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่และเห็นเองมีคนแนะนำ และโฆษณาจากแผ่นพับหรือใบปลิว นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวมาเลเซียตัดสินใจใช้บริการจากปัจจัยทางด้านผู้นวด เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์มีความพร้อมในการให้บริการ และราคาไม่แพงและต้องเหมาะสมกับระยะเวลาที่ได้รับ อีกทั้งมีการรับรู้คุณประโยชน์ว่าช่วยในเรื่องของการลดอาการปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ช่วยให้ระบบไหลเวียนเลือดดีขึ้นและช่วยขับของเสียและเพิ่มประสิทธิภาพของหลอดเลือดจากการใช้บริการนวดแผนไทย

1. ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

กลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความใส่ใจสุขภาพของตนเองอยู่ในระดับใส่ใจสุขภาพมากที่สุด เพราะมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การดำเนินกิจกรรมทางสุขภาพจึงต้องมีความตระหนักที่จะใส่ใจข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของตนเองก่อน จากนั้นจึงมีการหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยการอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในลำดับถัดไป สำหรับการเลือกใช้บริการนวดแผนไทย นักท่องเที่ยวยังคงมีความกังวลว่าจะมีสารปนเปื้อนอันตรายที่อาจปะปนอยู่ในน้ำมันนวด อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ รวมถึงผู้นวดที่ให้บริการนวดแผนไทยอีกด้วย

2. ทักษะคตินักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียมีทัศนคติในภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยใช้บริการนวดแผนไทยมาก่อน จึงทำให้รับรู้คุณประโยชน์ว่าสามารถช่วยให้เรื่องของสุขภาพและด้านอื่นๆ นักท่องเที่ยวรู้สึกเห็นด้วยกับการคำนึงถึงปัจจัยทางด้านผู้นวด อุปกรณ์และเครื่องมือ สถานที่ และปัจจัยด้านราคาที่เหมาะสมกับการให้บริการ และมีความต้องการดูแลสุขภาพร่างกายด้วยวิธีการนวดแผนไทยมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียยังแสดงความเห็นว่าควรมีสถานให้บริการนวดแผนไทยรองรับเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เพียงพอแก่นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่เข้ามาใช้บริการ และควรมีการส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยให้สืบทอดต่อไป เพราะคิดว่าอาชีพนวดแผนไทยนอกจากบำบัดเพื่อรักษาโรคได้แล้ว ยังคงสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ไทยให้กับคนต่างชาติได้ดี สามารถส่งเสริมอาชีพให้กับคนในชุมชน และกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสงขลา

3. การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียทางด้านเพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อทัศนคติโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทยจำแนกทางด้านเพศ พบว่า เพศชายมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่าเพศหญิง จำแนกทางด้านช่วงอายุ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 21 – 29 ปี มีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีช่วงอายุระหว่าง 30 – 39 ปี ช่วงอายุระหว่าง 40 – 49 ปี และช่วงอายุระหว่าง 50 – 59 ปี จำแนกตามสถานภาพ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีสถานภาพโสดมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีสถานภาพสมรสหรืออยู่ด้วยกัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีทัศนคติในภาพรวมเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี จำแนกตามอาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวมาเลเซียที่ประกอบ

อาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่าพนักงานเอกชนหรือห้างร้านและธุรกิจส่วนตัว และจำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท มีทัศนคติโดยภาพรวมต่อบริการนวดแผนไทยเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท

4. ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง

อภิปรายผล

จากการศึกษางานวิจัยในหัวข้อเรื่อง ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบริการนวดแผนไทย สามารถอภิปรายผลในแต่ละประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1. ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

กลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความใส่ใจสุขภาพของตนเองอยู่ในระดับใส่ใจสุขภาพมากที่สุด อาจมีผลมาจากปัญหาภาวะโรคอ้วน เพราะจากสถิติคนอ้วน – น้ำหนักเกินในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่า ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีคนอ้วนมากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (วัลลภ พรเรืองวงศ์, 2557) เพราะมีวัฒนธรรมและรสนิยมในการเลือกรับประทานอาหารประเภทที่มีไขมันสูง ไม่ว่าจะเป็นเนย น้ำมันพืชและสัตว์ และครีมเทียมต่างๆ เป็นต้น ส่งผลให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคอ้วนและภาวะน้ำหนักเกินกับผู้บริโภคทุกระดับ ส่งผลให้เกิดปัญหาสุขภาพ

โดยเฉพาะโรคเบาหวาน ความดัน และโรคแทรกซ้อนจากภาวะโรคอ้วน รัฐบาลของประเทศมาเลเซียจึงกำหนดนโยบายโดยการให้ประชาชนหันมาดูแลสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกรับประทานอาหารและโภชนาการและการออกกำลังกาย เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของสตีดี วงศ์สุวรรณ (2525) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อความใส่ใจสุขภาพด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความรู้และประสบการณ์เดิม การสังเกตพิจารณา ความสนใจ การเห็นคุณค่า ความตั้งใจ และความพร้อมที่จะรับรู้ ทำให้นักท่องเที่ยวมาเลเซียกลับมาตระหนักและให้ความสำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสุขภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของหฤทัย บุญศิริ (2556) ที่ได้ศึกษาถึงความตระหนักเรื่องสุขภาพของเจนเนอเรชันวาย ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยอธิบายผลไว้ว่า ผู้บริโภคกลุ่มเจนเนอเรชันวายที่มีความตระหนักในเรื่องสุขภาพอยู่ในระดับมาก ย่อมนำไปสู่การแสดงออกทางพฤติกรรมสุขภาพเชิงป้องกันในระดับมากเช่นกัน นอกจากนี้นักท่องเที่ยวมาเลเซียยังให้ความสนใจข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพและอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ซึ่งส่วนใหญ่จะให้ความสนใจในช่องทางของอินเทอร์เน็ต เพราะสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีข้อมูลทางด้านสุขภาพให้เลือกอ่านมากขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวมาเลเซียสามารถก้าวทันและรองรับการเข้าสู่สังคมแห่งยุคดิจิทัลตลอดเวลา โดยมีอัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตกว่าร้อยละ 60 และมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่องเฉลี่ย 13 เปอร์เซ็นต์ (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, 2557)

2. ทักษะคตินักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในเรื่องของการคำนึงถึงปัจจัยทางด้านผู้นวด อุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ในการให้บริการนวดแผนไทย และช่วยในเรื่องของสุขภาพและด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์ประสิทธิ์ สีพาทย์ และคณะ (2549) ที่ได้ศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บริการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม โดยอธิบายไว้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะปัจจัยด้านพนักงานนวดและบริการ เครื่องมือและวัสดุ อุปกรณ์ ด้านอาคารและสถานที่ และการนวดแผนไทยช่วยในเรื่องของสุขภาพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระพงษ์ อาญาเมือง (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าตนเองกับความรู้และทัศนคติของผู้รับบริการที่มีต่อการบำบัดด้วยการนวดแผนไทย

ซึ่งได้อธิบายไว้ว่า ทักษะที่มีต่อการบำบัดด้วยการนวดแผนไทยของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากให้ความเห็นในระดับเห็นด้วยและเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะการนวดช่วยบรรเทาอาการปวดเมื่อยและช่วยคลายกล้ามเนื้อ ดังนั้นควรที่จะอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป เช่นเดียวกับงานวิจัยในครั้งนี้นักท่องเที่ยวที่มาเลเซียได้ให้ความเห็นไว้ว่า การนวดแผนไทยส่งผลดีต่อสุขภาพและควรมีการส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยให้สืบทอดต่อไปเช่นเดียวกัน

3. การเปรียบเทียบทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย จำแนกตามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ส่งผลกับทัศนคติโดยภาพรวมที่มีต่อบริการนวดแผนไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านเพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤติกา สักดิ์มณี (2547) ที่ได้ศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอภิปรายผลไว้ว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ส่งผลกับทัศนคติเกี่ยวกับการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ แต่สำหรับปัจจัยทางด้านเพศไม่มีความสอดคล้องกัน

4. ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

ความใส่ใจสุขภาพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีทิศทางเดียวกันในระดับสูงหมายความว่า เมื่อนักท่องเที่ยวที่มาเลเซียใส่ใจสุขภาพของตนเองมากขึ้น จะทำให้นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยมากขึ้นเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับคำอธิบายของธันวามาศ สุภวรรณรักษ์ (2543) ที่อธิบายไว้ว่าความใส่ใจสุขภาพของบุคคลจะกระทำหรือแสดงออกที่มีผลต่อสุขภาพ โดยอาศัยความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติตนทางสุขภาพที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมแล้วพบว่า

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันสอดคล้องกับแนวคิดของ Bleckler (อ้างถึงในภิญญาภรณ์ เพ็ญภินันท์, 2544) ที่ได้อธิบายไว้ว่าความใส่ใจสุขภาพเกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้าและเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ โดยเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) เพราะเป็นลักษณะทางอารมณ์ ความรู้สึกทางด้านทัศนคติ ค่านิยม และความตระหนักในเรื่องของสุขภาพ และสอดคล้องกับองค์ประกอบของความใส่ใจของ Eagle, Kollat and Backwell (1968) ที่ว่าทัศนคติและความใส่ใจมีความสัมพันธ์ต่อกัน ซึ่งความใส่ใจเกิดจากการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งยอมรับหรือรับรู้ว่ามีคุณค่า โดยอาศัยทัศนคติในการนำไปสู่การทำปฏิกิริยาหรือพฤติกรรมนั้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1.1 ผู้ประกอบการควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีช่วงอายุระหว่าง 40 – 49 ปี เพราะผลการวิจัยทำให้ผู้วิจัยทราบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีช่วงอายุอยู่ในช่วงอายุดังกล่าว มีความใส่ใจสุขภาพของตนเองทั้งในเรื่องของอาหารและโภชนาการ รวมถึงการเลือกออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ สอดรับกับนโยบายของรัฐบาลมาเลเซียที่มีการรณรงค์ให้ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป หันมาดูแลสุขภาพของตนเอง และเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์มากยิ่งขึ้น

1.2 ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับพนักงานนวด วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการให้บริการนวดแผนไทยกับนักท่องเที่ยวมาเลเซีย เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องของปัจจัยทางด้านผู้นวด จะต้องมีความรู้และทักษะในการนวดสามารถให้คำปรึกษาและอธิบายถึงสรรพคุณต่างๆ ให้ผู้ใช้บริการได้รับทราบ เพราะผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มักจะทราบเพียงว่า การใช้บริการนวดแผนไทยสามารถช่วยลดแต่อาการปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ช่วยในเรื่องของระบบไหลเวียนเลือดและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหลอดเลือด เป็นต้น ซึ่งนักท่องเที่ยวควรรับรู้คุณประโยชน์ในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม

1.3 ผู้ประกอบการควรส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ธุรกิจบริการนวดแผนไทยผ่านช่องทางวิทยุและป้ายโฆษณาให้มากขึ้น โดยเลือกที่ตั้งไว้บริเวณที่มีการสัญจรไปมาตลอดวัน หรือเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมกับไลฟ์สไตล์ของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย เพื่อเพิ่มกลุ่มเป้าหมายของธุรกิจให้มากขึ้นผ่านช่องทางที่มีความหลากหลาย

1.4 ผู้ประกอบการควรเลือกใช้น้ำมันนวดที่ผลิตโดยพืชสมุนไพรจากธรรมชาติ และไม่มีสารปนเปื้อนในน้ำมัน เพราะจากการวัดความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย พบว่า นักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความตระหนักในเรื่องของสารเคมีปนเปื้อนอันตรายที่อาจปะปนอยู่ในน้ำมันนวด ดังนั้น ถ้าน้ำมันที่นำมาใช้มีสารปนเปื้อน และทำให้เกิดการระคายเคือง จะส่งผลให้ทัศนคติของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเชิงลบได้

1.5 หากผู้ประกอบการรายใหม่ต้องการเปิดกิจการนวดแผนไทยในอำเภอเมืองจังหวัดสงขลา จะต้องเตรียมพนักงานนวดที่มีความรู้ความชำนาญในการให้บริการนวดแผนไทยแบบนวดฝ่าเท้าและนวดตัวให้มีจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงเวลา 18.00 – 20.00 น. และจัดเตรียมห้องนวดแบบห้องแอร์ให้มากกว่าห้องธรรมดา เพราะนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่ชอบใช้บริการแบบนวดฝ่าเท้าและนวดตัว ชอบเข้าใช้บริการในช่วงเย็นและเลือกห้องแอร์ในการนวดเป็นส่วนใหญ่

1.6 ผู้ประกอบการควรส่งเสริมการตลาด โดยการจัดทำโปรโมชั่นนวดแผนไทยแบบ Family Package เพราะนักท่องเที่ยวมาเลเซียส่วนใหญ่ที่เดินทางเข้ามามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 ริงกิต สถานภาพสมรส และเลือกจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเอง ดังนั้น รูปแบบท่องเที่ยวจะเป็นในลักษณะของการท่องเที่ยวแบบครอบครัว

1.7 ผลการศึกษาทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวในกลุ่มเจนเอ็กซ์เป็นต้น ไปมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยในเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยวมาเลเซียในกลุ่มเจนวายและเจนแซด เพราะมีความรู้ ประสบการณ์เดิม ความสนใจ การเห็นคุณค่า และความตั้งใจในเรื่องของสุขภาพมากกว่า จึงเลือกใช้บริการนวดแผนไทยเพื่อลดปัญหาสุขภาพ หากต้องการปรับทัศนคติในกลุ่มเจนวายและเจนแซดควรพัฒนาการให้บริการ เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ และเลือกช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

1.8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซียมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ดังนั้น ถ้าผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการให้บริการนวดแผนไทยโดยใช้ประเด็นทางด้านสุขภาพเข้ามาเกี่ยวข้อง จะส่งผลให้

นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อบริการนวดแผนไทยในทิศทางเชิงบวกมากยิ่งขึ้น และจะส่งผลต่อพฤติกรรมในการเลือกใช้บริการในลำดับถัดไป

1.9 ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้น โดยเฉพาะเทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสงขลา สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานหาดใหญ่ สมาคมสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา เป็นต้น ในการร่วมกันจัดแคมเปญ “นวดไทยเพื่อสุขภาพ” เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การนวดไทยให้คนมาเลเซียได้รับทราบ โดยลงพื้นที่ประชาสัมพันธ์บริเวณด่านสะเดาจังหวัดสงขลา หรือเข้าไปประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ประเทศมาเลเซีย ดังเช่น รัฐอิโปร์ เป็นต้น เพราะรัฐอิโปร์มีการจัดโครงการปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพเป็นประจำทุกปี สำหรับบางปีก็มีการจัดงานถึง 2 – 3 ครั้ง ซึ่งนับเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้นำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เข้าไปชี้แจงและทำความเข้าใจ เพื่อให้เกิดการรับรู้คุณประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยที่มุ่งเน้นกลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ดังนั้นสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรทำการวิจัยในกลุ่มนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา หรือพื้นที่บริเวณด่านตรวจคนเข้าเมือง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

2.2 สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย ซึ่งสำหรับงานวิจัยในครั้งถัดไปควรศึกษาถึงความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติของนักท่องเที่ยวอินโดนีเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย เนื่องจากในปัจจุบันนักท่องเที่ยวมาเลเซียและอินโดนีเซียเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มากยิ่งขึ้น และมีความต้องการใช้บริการนวดแผนไทยในท้องถิ่น

2.3 งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้นสำหรับการวิจัยในครั้งถัดไปควรมีการศึกษาวิจัยในรูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาร่วมด้วย เพื่อให้ผู้วิจัยทราบข้อมูลถึงความใส่ใจสุขภาพและทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น โดยการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งคำถามแบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง

บรรณานุกรม

- กฤติกา สักดิ์มณี. (2547). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมกรรมการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัย*. เชียงใหม่: โรงพิมพ์ครองช้าง.
- จันทร์ประสิทธิ์ สีพาทย์ และคณะ. (2549). *ทักษะคิดและพฤติกรรมการใช้บริการนวดแผนไทยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชวาล แพรรัตน์กุล. (2526). *เทคนิคการวัดผล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิต.
- เดือนเพ็ญ ทองน่วม. (2534). *การตระหนักในตนเองและการรับรู้สาเหตุ*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2548). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ธานินทร์ ชูศรี. (2552). *พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาเขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธีระพงษ์ อาญาเมือง. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าตนเองกับความรู้และทักษะคิดของผู้รับบริการที่มีต่อการบำบัดด้วยการนวดแผนไทย ณ คลินิกแพทย์แผนไทย วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี*. ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธันวาคมศ สุวรรณรัช. (2543). *พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันการเสพยาบ้าของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนผู้ใหญ่วัดศรีบางเขน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นริศ ทวีสุข. (2541). *ความรู้ ความตระหนักต่อปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาทางไกลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประมะ สตะเวทิน. (2540). *หลักนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: จำรัสการพิมพ์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทักษะคิด: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรียานุช อภิภูณโยภาส และคณะ. (2551). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน*. การสนับสนุนของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- โปรดปราน รุ่งหิรัญ. (2543). *ทัศนคติและพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการขายสินค้าตรงทางโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ภิญญาภรณ์ เพ็ญภินันท์. (2544). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนักรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชากรในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มานิตา จันทร์เศรษฐี. (2551). *ทัศนคติของเกษตรกรต่อการเลี้ยงกระบือในจังหวัดอุทัยธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาลี เจ็งวัฒนพงศ์. (2546). *การยอมรับการให้บริการการแพทย์แผนไทยแบบประยุกต์ของผู้รับบริการในภาคกลาง ประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2550). *หลักการวิจัยและการทำวิทยานิพนธ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- วิพุธ โยคะ รัตนรังษี. (2545). *ตำราการนวดบรรเทา – รักษาโรค*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ปริมาตร.
- ศุภนิษฐ์ เหมะวรรณ. (2545). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในการเลือกใช้บริการนวดแผนโบราณในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภร เสรีรัตน์. (2544). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: บริษัท เอ.อาร์. บี.ซี. เนส.
- สมบัติ เทศกุล. (2548). *กรอบแนวคิด หลักการ วิธีการ และเครื่องมือการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- สถิต วงศ์สวรรค์. (2525). *พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- สุพร อิศระไพบุลย์. (2534). *นวดเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ยูไนเต็ดบุคส์.
- โสมนัสสา โสมนัส. (2549). *พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการเลือกใช้บริการนวดแผนไทย ในเขตอำเภอเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หฤทัย บุญศิริ. (2556). *ความตระหนักเรื่องสุขภาพของเจนเนอเรชั่นวาย ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อ้อมเดือน สดมณี. (2540). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อุดม สำอางกุล. (2524). *จิตวิทยาสังคม*. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- Aaker, D.A., Kumar, V., and Day, G.S. (2007). *Marketing Research* (9th ed.). the United States of America: John Wiley&Sons, Inc.
- Eagle, Kollat, Backwell. (1968). *Consumer Behavior*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Jayanti, R.K., and Burns, A.C. (1998). *The Antecedents of Preventive Health's Care Behavior: An Empirical Study*. Journal of Academy of Marketing Sciences, 26 (1), 6 – 15.
- Kraft, F.B., and Goodell, P.W. (1993). *Identifying the health Conscious Consumer*. Journal of Health Care Marketing, 13 (3), 18 – 25.
- Mei – Fang Chen. (2009). *Attitude toward organic foods among Taiwanese as related to health consciousness, environmental attitudes, and the mediating effects of a healthy lifestyle*. British food journal. 165 – 178.
- Mendez, A.E. (2003). *Acculturation Effects on Health Consciousness and Health Behaviors among Mexican American College Students*. Master Thesis. Texas: Texas A&M University – Kingsville.
- Schifferstein, H. N. J., and Oude Ophuis, P.A.M. (1998). *Health – related determinants of organic foods consumption in The Netherlands*. Food Quality and Preference. 9 (3), 119 – 113.
- Thurstone, L. L. (1967). *Attitude Theory and Measurement*. New York: John Wiley.

ภาคผนวก (ก)

แบบสอบถาม

เรื่อง “ความสัมพันธ์ของความใส่ใจสุขภาพกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย ที่มีต่อบริการนวดแผนไทย”

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนรายวิชา 460 – 700 Minor Thesis ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับ แล้วนำไปวิเคราะห์และนำเสนอในลักษณะของภาพรวม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านสำหรับการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

ส่วนที่ 1: แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามลงในช่องว่างและพิจารณาข้อความพร้อมทำเครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ช่วงอายุ

ต่ำกว่า 20 ปี

ระหว่าง 20 – 29 ปี

ระหว่าง 30 – 39 ปี

ระหว่าง 40 – 49 ปี

ระหว่าง 50 – 59 ปี

60 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพ
- โสด สมรส/อยู่ด้วยกัน
- หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษา
- ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ
- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน/ห้างร้าน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว แม่บ้าน/พ่อบ้าน
- อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- น้อยกว่า 5,000 ริงกิต 5,001 – 10,000 ริงกิต
- 10,001 – 15,000 ริงกิต 15,001 – 20,000 ริงกิต
- มากกว่า 20,000 ริงกิต
7. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับใคร
- คนเดียว บิดา – มารดา
- ญาติพี่น้อง สามี / ภรรยา
- เพื่อน
8. วัตถุประสงค์ของการมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- ท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรรมชาติ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- ใช้บริการสุขภาพ เช่น นวดแผนไทย ประชุมสัมมนา/ทัศนศึกษาดูงาน
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. วิธีการจัดการท่องเที่ยว ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- จัดการท่องเที่ยวเอง ผ่านบริษัทนำเที่ยว

10. ปัจจุบันท่านใส่ใจสุขภาพของตนเองในเรื่องใดมากที่สุด
- อาหารและโภชนาการ การออกกำลังกาย
11. วิธีการดูแลตนเองของท่าน เป็นไปในลักษณะใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เลือกทานแต่อาหารที่มีประโยชน์และให้คุณค่าทางโภชนาการครบถ้วน
- อ่านส่วนประกอบบนฉลากทุกครั้งก่อนรับประทาน
- เลือกรับประทานอาหารที่มีบรรจุภัณฑ์ธรรมชาติ
- ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
- ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะจากบทความที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ
12. ท่านเคยใช้บริการนวดแผนไทยหรือไม่
- เคยใช้บริการ ไม่เคยใช้บริการ
(ข้ามไปตอบข้อ 18)
13. ท่านชอบใช้บริการนวดแบบใด
- นวดตัว นวดน้ำมัน
- นวดฝ่าเท้า นวดประคบสมุนไพร
14. ท่านใช้เวลาในการนวดแต่ละครั้งเป็นเวลาเท่าใด
- 1 ชั่วโมง 2 ชั่วโมง
- 3 ชั่วโมง มากกว่า 3 ชั่วโมง
15. ท่านเข้าใช้บริการนวดแผนไทยในช่วงระยะเวลาใดมากที่สุด
- 08.00 – 10.00 น. 10.00 – 12.00 น.
- 12.00 – 14.00 น. 14.00 – 16.00 น.
- 16.00 – 18.00 น. 18.00 – 20.00 น.
16. ท่านชอบเข้าใช้บริการนวดแผนไทยในสถานบริการแบบใด
- ห้องธรรมดา ห้องแอร์

17. ท่านใช้บริการกี่ครั้งต่อเดือน
☐ 1 – 2 ครั้ง	☐ 3 – 4 ครั้ง
☐ 5 – 6 ครั้ง	☐ 7 ครั้งขึ้นไป
18. ในการใช้บริการนวดแผนไทยแต่ละครั้ง ท่านตัดสินใจโดยคำนึงถึงเรื่องใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ผู้นวดมีความรู้และทักษะในการนวด
  - เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์มีความพร้อมในการให้บริการ
  - ราคาไม่แพง เหมาะสมกับระยะเวลาที่ได้รับบริการ
  - การเดินทางสะดวก ใกล้ที่อยู่อาศัยหรือที่ทำงาน
  - มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในวงกว้าง
  - มีปัญหาสุขภาพ เช่น ปวดเมื่อยตามร่างกาย เป็นต้น
19. ท่านรับรู้ถึงคุณประโยชน์ในการใช้บริการนวดแผนไทยเป็นอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ช่วยให้ระบบไหลเวียนเลือดดีขึ้น
  - ช่วยขับของเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหลอดเลือด
  - ช่วยลดอาการปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ
  - ช่วยกระตุ้นระบบน้ำเหลืองให้ทำงานดีขึ้น
  - กระตุ้นให้ผิวหนังทำงานโดยการผลิตน้ำมันออกมาหล่อเลี้ยงผิว
20. ท่านเคยได้รับข่าวสารและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับบริการนวดแผนไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา หรือไม่
☐ เคย	☐ ไม่เคย
- (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)
21. ปัจจุบัน ท่านทราบข้อมูลจากแหล่งใดบ้าง
☐ มีคนแนะนำ	☐ โฆษณาทางวิทยุ
☐ ป้ายโฆษณา	☐ เห็นเอง
☐ โฆษณาจากแผ่นพับหรือใบปลิว	☐ อื่น .....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความใส่ใจสุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความใส่ใจสุขภาพของท่านมากที่สุด

ประเด็นด้านความใส่ใจสุขภาพ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ท่านมักจะกังวลว่าจะมีสารเคมีอันตรายปนเปื้อนในน้ำมันนวด					
2. ท่านมีความกังวลในเรื่องของอุปกรณ์ เครื่องมือ และผู้นวด ทุกครั้งที่ใช้บริการนวดแผนไทย					
3. ท่านอ่านคุณสมบัติประโยชน์ของการนวดแผนไทยบนแผ่นป้าย					
4. ท่านอ่านบทความที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ					
5. ท่านสนใจข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของตนเอง					
6. ท่านมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพอยู่ตลอดเวลา					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวมาเลเซียที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับทัศนคติของท่านมากที่สุด

ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย	ระดับทัศนคติ				
	1	2	3	4	5
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. ในปัจจุบันนวดแผนไทยได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้น					
2. ธุรกิจนวดแผนไทยช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับจังหวัดสงขลา					
3. ท่านรู้สึกเห็นด้วยกับการดูแลสุขภาพร่างกายด้วยวิธีการนวดแผนไทย					
4. ท่านคิดว่าการนวดแผนไทยส่งผลดีต่อสุขภาพและด้านอื่นๆ					
5. ท่านคำนึงถึงปัจจัยทางด้านผู้นวด อุปกรณ์และเครื่องมือ และสถานที่ ในการให้บริการนวดแผนไทย					

ทัศนคติที่มีต่อบริการนวดแผนไทย	ระดับทัศนคติ				
	1	2	3	4	5
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. ท่านคิดว่าปัจจัยด้านราคาต้องเหมาะสมกับการให้บริการ					
7. ท่านคิดว่าควรมีสถานให้บริการนวดแผนไทยรองรับเพิ่มขึ้น					
8. ท่านคิดว่าการนวดแผนไทยเป็นการส่งเสริมอาชีพให้กับคนในชุมชน					
9. ท่านคิดว่าอาชีพนวดแผนไทยสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ไทยให้กับคนต่างชาติ					
10. ท่านคิดว่าควรมีการส่งเสริมอาชีพนวดแผนไทยให้สืบทอดต่อไป					

ข้อเสนอแนะ (เพิ่มเติม)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณสำหรับการให้ความร่วมมือ

Questionnaire

The Relationship between Health Consciousness and Attitudes of Malaysian Tourists towards Thai Traditional Massage Services

Instructions:

This questionnaire was designed to collect data for the research titled “the relationship between health consciousness and attitudes of Malaysian tourists towards Thai traditional massage services” The results will be reported in a minor thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for a Master’s degree in Business Administration, Faculty of Management Sciences, Prince of Songkla University.

The questionnaire is divided into three parts,

Part I   General Information

Part II   Health Consciousness of Malaysian Tourists

Part III   Attitudes of Malaysian Tourists towards Thai Traditional Massage
Services

Part I   General Information

Instruction   Please tick (✓) the boxes that represent the fact.

1. Gender

Male

Female

2. Age

Below 20

20 – 29

30 – 39

40 – 49

50 – 59

Over 60

3. Status

Single

Married

Widowed / Divorced

4. Education

- Undergraduate Bachelor's Degree
- Master's Degree or above

5. Occupation

- Government Official/Enterprise Private Sector
- Personal Business Homemaker
- Other (Please specific) .....

6. Average income per month

- Less than 5,000 R.M. 5,001 – 10,000 R.M.
- 10,001 – 15,000 R.M. 15,001 – 20,000 R.M.
- More than 20,000 R.M.

7. Who do you live with?

- None Parents
- Relatives Spouse / Partner
- Friends

8. For what purposes do you travel to Songkhla?

- Ecotourism Local Culture
- Health Care Services such as Seminar/Study Visit
- Thai Traditional Massage Service
- Other (please specific).....

9. How do travel to Songkhla?

- By yourself With a tour group

10. Which health issue concerns you more?

- Food and Nutrition Exercise

11. How do you take care of your health? (you may select more than one)
- Eating a healthy and nutritionally complete diet
  - Always reading ingredients on food label before eating
  - Selecting foods with natural packaging
  - Exercising regularly
  - Following recommendations in health-related articles
12. Have you ever tried Thai traditional massage service?
- Yes No
- (skip to question No.18)
13. What kind of Thai traditional massage service do you like to get?
- Body Massage Oil Massage
  - Foot Massage Herbal Compress Massage
14. How many hours do you usually receive the Thai traditional massage service?
- 1 hour 2 hours
  - 3 hours More than 3 hours
15. What time do you prefer to get the Thai traditional massage service?
- 08.00 – 10.00 A.M. 10.01 – 12.00 A.M.
  - 12.01 – 14.00 P.M. 14.01 – 16.00 P.M.
  - 16.01 – 18.00 P.M. 18.01 – 20.00 P.M.
16. In what kind of room do you prefer to get the Thai traditional massage service?
- Normal Room Air Condition Room
17. How often do you get the Thai traditional massage service per month?
- 1 – 2 time (s) 3 – 4 times
  - 5 – 6 times More than 7 times

18. What factors would you consider when you choose a Thai traditional massage service?

(you may answer more than one)

- Knowledge and skills of Thai traditional massage practitioners
- Tools and materials used
- Reasonable price and appropriate service hours
- A parking lot near my residence or workplace
- Popularity of the place providing the service
- Health problems such as body aches

19. What do you think are the benefits of Thai traditional massage service?

(you may answer more than one)

- Improving blood circulation
- Detoxifying and improving the performance of the blood vessel
- Reducing muscle tension and aches
- Stimulating the lymphatic system, make it work better
- Moisturizing the skin, getting it to produce more oil

20. Have you ever heard news or seed ads on the Thai traditional massage service?

- Yes No

(skip to part 2)

21. How did you learn about Thai traditional massage service?

☐ Other people's suggestion	☐ Radio
☐ Banners	☐ By myself
☐ Brochures	☐ Others .....

Part II Health Consciousness of Malaysian Tourists**Instruction** Please tick (✓) the columns that represent your health consciousness level.

Statement...	Level of Agreement				
	1	2	3	4	5
	Strongly Disagree	Disagree	Uncertain	Agree	Strongly Agree
1. I am concerned about oil contaminants.					
2. I am concerned about tool, materials and Thai massage practitioners.					
3. I always read the benefits of Thai massage from the print media.					
4. I always read healthcare - related articles.					
5. I am interested in health information.					
6. I am always concerned about health.					

Part III Attitudes of Malaysian Tourists towards Thai Traditional Massage Services

Instruction Please tick (✓) the columns that represent your attitudes towards Thai traditional massage services.

Attitudes towards Thai Traditional Massage Services	Level of Attitudes				
	1	2	3	4	5
	Strongly Disagree	Disagree	Uncertain	Agree	Strongly Agree
1. At present, Thai traditional massage services have started to become popular in Songkhla province.					
2. Thai Traditional massage services help to stimulate the economy of Songkhla province.					
3. I agree with Thai traditional massage services for healthcare.					
4. I think that Thai traditional massage services have health benefits.					
5. I always consider factors involved in Thai massage practitioners, tools and materials, and setting/place.					
6. I think that the price should be appropriate for the quality of the service given.					
7. I think that Songkhla province should offer more Thai traditional massage facilities.					
8. I think that Thai traditional massage services help to promote jobs for people in community.					
9. I think that Thai traditional massage services make the uniqueness of Thailand known to foreigners.					
10. I think that Thai traditional massage services should be preserved for years to come.					

Thank you very much for your cooperation

ภาคผนวก (ข)

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่กำหนดขึ้นไปทดลองใช้ (Try – out) โดยการนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวมาเลเซียที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาและเข้ามาติดต่อข้อมูลการท่องเที่ยว ณ บริเวณพิพิธภัณฑ์พธำมะรงค์ จำนวน 30 ชุด จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในแต่ละตอน โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น แสดงดังตารางภาคผนวก 1 และภาคผนวก 2 ดังนี้

ตารางภาคผนวก 3 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความใส่ใจ
สุขภาพของนักท่องเที่ยวมาเลเซีย

ข้อ	Scale Mean	Scale Variance	Corrected Item	Cronbach's Alpha
	If Item Deleted	If Item Deleted	Total Correration	If Item Deleted
1	23.167	6.075	0.869	0.907
2	23.100	6.714	0.832	0.912
3	23.000	7.172	0.698	0.928
4	23.100	6.783	0.804	0.916
5	23.133	6.257	0.807	0.916
6	23.000	6.966	0.782	0.919

Cronbach's Alpha Coefficient = 0.929, N of case = 30, N of item = 6

ตารางภาคผนวก 2 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของ
นักท่องเที่ยวนครราชสีมาที่มีต่อบริการนวดแผนไทย

ข้อ	Scale Mean	Scale Variance	Corrected Item	Cronbach's Alpha
	If Item Deleted	If Item Deleted	Total Correration	If Item Deleted
1	42.033	20.585	0.809	0.970
2	42.067	20.616	0.807	0.970
3	41.733	21.651	0.884	0.967
4	41.800	21.338	0.896	0.966
5	41.767	21.426	0.903	0.966
6	41.700	21.803	0.888	0.967
7	41.767	21.426	0.903	0.966
8	41.867	21.430	0.838	0.968
9	41.967	20.033	0.910	0.966
10	41.800	21.407	0.880	0.966

Cronbach's Alpha Coefficient = 0.970, N of case = 30, N of item = 10

ประวัติผู้เขียน**ชื่อ - สกุล**

นายกองพล ฤทธิโชติ

รหัสประจำตัวนักศึกษา

5710522005

วุฒิการศึกษา**ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต**

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2555

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ผู้ช่วยนักพัฒนาการท่องเที่ยว

เทศบาลนครสงขลา

สำนักปลัดเทศบาล

งานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว